

1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது விவாதிக்க இந்தப் பேரவையின் பிற அலுவல்களை ஒற்றிவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதற்கான அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(3) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதி கோரிக்கைகள்மீது
வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 9. மாவட்ட நிர்வாகமும் பல்வகையும்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,81,49,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion—

“That the allotment of Rs. 12,81,800 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100”.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion—

“That the allotment of Rs. 12,81,49,800 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100”.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தில் அரசியல் தலைவர்களின் தலையீடு தவிர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1972 மார்ச் 13]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளாவது ஒரு மாவட்டத்தில் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,14,59,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

MR. SPEAKER : Thirumathi T. N. Anandanayaki is not in her seat and hence, her cut motion is not moved.

THIRU S. VADIVEL : Sir, I move the following cut motion to discuss about the drought conditions in Ramanathapuram district and the failure of the Government in giving immediate relief to the ryots—

“That allotment of Rs. 1,14,59,300 under Demand No. 31—Famine Relief—be reduced by Rs. 100”.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,44,58,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

MR. SPEAKER : Thirumathi T. N. Anandanayaki is not in her seat and hence, her cut motion is not moved.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, 2—10—1970-க்கு முன் ஓய்வுபெற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 50 சத பஞ்சப்படி இணைத்துச் சம்பள கமிஷன் சிபாரிசுபடி கொடுக்கப்படாமலிருப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,44,58,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,98,70,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை வரியிலிருந்து அதிகப் பங்கு பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,98,70,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

MR. SPEAKER: Thirumathi T. N. Anandanayaki is not in her seat and hence, her cut motion is not moved.

(உ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 53,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 53,74,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, I move the following cut motion to discuss about the nature and the quantum of compensation to Zamindars—

“That the allotment of Rs. 53,74,000 under Demand No. 37—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100”.

[1972 மார்ச் 13]

(ஊ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, கொள்கையைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,02,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the need to increase the quantum of pension to be commuted by pensioners as it was fixed long time ago.

“That the allotment of Rs. 10,02,000 under Demand No. 45—Commuted Value of Pensions be reduced by Rs. 100.”

(எ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் ..

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 35,45,47,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடனுக்கான வட்டி விகிதத்தைக் குறைப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 35,45,47,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்,

1972 மார்ச் 13]

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the non-availability of fertilisers, pesticides loans and seeds to agriculturists in time—

“ That the allotment of Rs. 35,45,17,400 under Demand No. 47—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100.”

(ஏ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கிழக்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,74,65,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“ That the allotment of Rs. 2,74,65,400 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100 ”.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் உரிய திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,74,65,400-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நில மற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குப் புறம்போக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுப்பதன் அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,74,65,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I move the following cut motion to discuss the indebtedness of the small cultivators and their inability to pay arrears of land revenue—

“ That the allotment of Rs. 2,74,65,400 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100 ”,

[1972 மார்ச் 13]

(ஐ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்—நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 27,71,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 27,71,700 under Demand No. 1—Stamps Administration—be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, முத்திரைத் தாள்கள் கிடைப்பதில் உள்ள சிரமங்கள் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 27,71,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள், தொழில் கோர்ட், சம்பள பட்டுவாடா கமிஷன் முதலியவரிடம் செய்யும் மனுக்களுக்கு ஸ்டாம்புகள் தேவையில்லையென்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 27,71,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஒ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் — 31,59,34,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

MR. SPEAKER : Thiru R. Ponnappa Nadar is not in his seat and hence, his cut motion is not moved.

1972 மார்ச் 13]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, நெல் குவிண்டாலுக்கு இப்போது உயர்த்தியதைவிட மொத்தம் 10 ரூபாய் உயர்த்தி, படி அரிசி ரூ. 1.40-க்கு மேல் போகாமல் விற்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,59,34,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தின் கொள்கை விளக்கங்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள் * மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றது. இருந்தாலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கருத்தை மட்டும் கூறிவிட விரும்புகிறேன்.

Ryotwari settlement came into effect in the transferred territory from fasli 1374, i.e., from 1st July 1964. But, owing to administrative reasons, it has been implemented in Shencottah taluk of Tirunelveli District from fasli 1378, i.e., 1st July 1968 and in Kanyakumari district from the current fasli—1381, i.e., 1st July 1971.

On the instructions of the Honourable Chief Minister, I held a conference of non-officials including Honourable Members of this House and of the Legislative Council belonging to Kanyakumari district, at Nagercoil on the 25th of February to discuss about matters relating to the implementation of ryotwari settlement. It was then represented that it would be a serious hardship if the ryots in this area were asked to pay the arrears for the faslis from 1371 to the fasli of implementation of ryotwari settlement.

Government have carefully considered this and have decided, as a measure of relief, to waive the collection of the difference between the assessment at the ryotwari settlement rates and the assessment obtaining earlier. In other words, for the seven years from 1st July 1964 to 1st July 1971 in respect of Kanyakumari district and for the four years from 1st July 1964 to 1st July 1968 in respect of Shencottah Taluk, the collection will be at the same rates as

* ம் பக்கங்களில் முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது இணைப்புக்களாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 13]

applicable prior to the introduction of settlement, and the difference between these rates and the ryotwari settlement rates will be waived for these periods.

As a consequence to this, in the comparatively few cases, where the amounts collectable under the old rates are higher than under the new rates, the collections will be under the old rates only, for the above periods.

Since the amounts to be waived include not only land revenue but also local cess and local cess surcharge amendments to the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958, will be necessary. This will be undertaken in the current session of the Legislature.

As a result of the above decisions of the Government, ryotwari assessment along with the local cess and local cess surcharge calculated on the basis of the ryotwari rates, will be collected in fully only from 1st July 1968 in Shencottah taluk and from 1st July 1971 in Kanyakumari district. Consequently, the orders issued by Government waiving the basic assessment on all dry lands will be given effect to in Shencottah taluk from 1st July 1968 and in Kanyakumari district from 1st July 1971, instead of from 1st July 1967 as in other areas of the State. As far as wet lands are concerned, in respect of Shencottah taluk and Kanyakumari district also, in respect of persons holding wet lands of five acres and less in extent, the land revenue component of the consolidated wet assessment will be waived from 1st July 1971 as in other areas of the State.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Speaker, Sir, I have a few observations to make to invite your attention and the attention of the House.

You will know perhaps that interest in farming and in land is not really one that is connected with the members of my community. But last year I thought I would go out to find out how our people really responded to the idea of farming and the growing of more food. I must confess that I had consultation first with the Hon. Minister for Food and Revenue so that I would know what I should present to the members of my community. When I went out to visit various localities where the members of my community are organised for the betterment of themselves and of the State, I had a very pleasant surprise. I found that they took to the idea willingly

1972 மார்ச் 13]

[Thirumathi Alda M. Fowler]

and welcomed suggestions made to them. I also discovered that it was not a new idea to a few. In Jolarpet and in St. Thomas Mount, I discovered that there were people who would go in for the development of land and take to farming if there was more encouragement.

In this connection, I must say that they had not the land on which to start at that time. In Yercaud I discovered that farming was an established fact and they were quite happy to get on with the job themselves.

In Golden Rock I found that there was one person in particular who had held land for a considerable length of time—something like 20 years—and when the idea of co-operative farming was given to him, he thought it a good plan. I do not think I am wrong in stating that he has already gone ahead with the idea. Not finding other members of his community to join him, he has communicated the idea to the ryots living round about and they too wished to go in for co-operative farming. I mention this to show the new trend.

So often we get to habits of employment and we find when we are unemployed that it is because we stick to the same old jobs. But here is a new idea going down well. I hope that the assurances made to me will materialise this year. I would like these people who have shown this interest to get land or help—whatever it is—that they need to start with this new venture before they become frustrated. So, my plea this morning is that we should find out and get land for those who are willing to go in for the growing of more food which we so badly need in our State.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மீஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இன்று பல மானியங்கள் மீது கூட்டாக விவாதம் நடந்தாலும்கூட அதிலே இரண்டு பிரதான அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பாரக்கிறேன். அதுவும் மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றியும் உணவு பற்றியும் பிரதானமாக வந்திருக்கிறது. உணவைப்பற்றி இருக்கக் கூடிய மானியத்தில் எங்களுடைய கட்சிக்காரர் திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் பேசுவார்கள். நான் அதிகமாக மாவட்ட நிர்வாகம்பற்றிய விஷயங்களைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களை நான் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை வலியுறுத்துவதன் மூலம் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையில் 'மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளாவது ஒரு மாவட்டத்தில் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மதுரை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 13]

மாவட்டத்திலே ஒரு மாவட்ட ஆட்சியாளர் பதவியேற்று ஒரு ஆண்டில் காலம்கூட முடியவில்லை, தேர்தல் முடிந்து ஒரு வருஷம்கூட முடியவில்லை, அவர் மாற்றப்பட்டுவிட்டார். கோவைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டார். அதற்குப் பிறகு வந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் ஒரு ஆண்டு முடிவதற்குள்ளாகவே வேறு பதவிக்காக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இம்மாதிரி மாற்றப்படுவதால் அந்தந்த மாவட்டங்களில் மிகப் பொறுப்பான பதவியிலே இருப்பவர்கள் மூன்று ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து இருந்தால்தான் போட்டிருக்கிற திட்டங்களை அமல் நடத்த முடியும்—பல காரியங்கள் தடைபடுகின்றன. வேறு ஏதாவது அவசியமான காரணம் இருந்தாலொழிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக மாற்றாதபடி, மூன்று வருட காலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, ரெவின்யூ போர்டு சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன், ஏற்கெனவே, We have already taken a firm decision about abolition of Revenue Board. என்று நமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த ரெவின்யூ போர்டு சம்பந்தமாகக் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பிலே அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாம் அதை நடத்துவதா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்து அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது மேலும் காலதாமதம் ஏற்படுத்துவதற்கான நிலைதானே தவிர கண்டிப்பாக இந்த இலக்காவானது சீரும் சிறப்புமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் ரெவின்யூ போர்டிலே இருக்கும் 6, 7 சீனியர் செக்ரட்டரீஸ்வை பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குத் தனித்தனியாகப் பொறுப்புக்களைக் கொடுத்து, கமிஷன் என்ற முறையிலே என்று பொறுப்பு இல்லாமல் பொறுப்பைக் கொடுத்து இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டின் செயலாளர்கள், உதவிச் செயலாளர்கள், டெபுடி செக்ரட்டரீஸ் இவர்களுக்குத் தலைமையாக ரெவின்யூ செக்ரட்டரி என்ற மாதிரி ஏற்கெனவே தமிழகத்தில் உள்ள அமைப்பிற்கு உள்ளமைப்பாக இருப்பதால் State within a State பல குழப்பங்கள், காலதாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் முன்னால்தான் போய் முற்றுப்பெற வேண்டுமென்ற கருத்து தவறானது என்ற கருத்தை மீண்டும் ஒருமுறை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் இந்த மாவட்டங்கள் சம்பந்தமாக வருகின்றபொழுது சென்ற தொடரிலேகூட தலைநகரம் சம்பந்தமாகப் பல சர்ச்சைகள் எழுப்பப்பட்டன. இங்குகூட வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கப்பட்டன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கான தலைநகரம் என்பது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்

1972 மார்ச் 13]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

குள்ளையே வர வேண்டுமென்று. இது சம்பந்தமாக எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் ஒருங்கிணைந்து எந்த நகரத்தை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ளவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையிலே பார்த்தால் இம்மாதிரி சொல்லும் பொழுது பிரதான இடங்கள் எல்லாம் மதுரைக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இராமநாதபுரத்தின் பெரிய கோர்ட் மதுரையில்தான் இருக்கிறது. இப்படித் தலைநகரம் இல்லாத காரணத்தினால் பல தலைமை ஆபீஸ்கள் பல யிடங்களிலும் பரவியிருப்பதால் அங்கு வளர்ச்சியடையாமல் இருக்கிறது. இதுவும் பல தடவைகள் இந்தச் சபையில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அதை வலியுறுத்தி இந்தக் கருத்தை மீண்டும் ஒருமுறை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, 32-வது மானியமாக இருக்கும் பென்ஷன் சம்பந்தமாக விரிவாக நான் பல வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருக்கிறேன். பென்ஷன் தாரர்களைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஏற்கனவே ஒரு தடவை குறிப்பிட்ட ரூபகம் இருக்கிறது. சாதாரணமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவர்களுக்கு ஊதியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்த முடியும். ஆனால் ஓய்வு பெற்றவர்கள் அப்படி வற்புறுத்துவதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் விஷயத்தில் அரசே முன்கை எடுத்து ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குச் சிரமம் ஏற்பட்டால் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சபையிலே பலமுறை நான் கேள்விகளாக எழுப்பியிருக்கிறேன். முனிசிபல் சிப்பந்திகளில் ஓய்வூதி தொகை உரிமை உள்ளவர்களுக்கு 1 வருஷத்திற்கு மேலாக ஓய்வுத்தொகை கொடுக்காமலிருந்து இப்பொழுதுதான் கொடுப்பதற்கு உத்தரவு போட்டுள்ளார்கள். 1970 ஜனவரி மாதத்திற்கு முன்பு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குத் தொகை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அரசு அதைச் சீக்கிரத்திலே, 1 மாதம் 2 மாதங்களுக்குள்ளாக ஓய்வுத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் 2—10—1970-க்கு முன் ஓய்வு பெற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 50 சத பஞ்சப்படி இணைத்துச் சம்பள கமிஷன் சிபாரிசுபடி கொடுக்கப் பட்டாமலிருப்பதைப் பற்றி விவாதிக்க என்று கொடுத்திருக்கிறோம். இப்பொழுது கூட சாதாரணமாக 15 ரூபாய் பஞ்சப்படி என்றால் 7½ ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் 75 ரூபாய் தாசில்தாருக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது, அதற்கு இன்னும் உத்தரவு போடாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த ஓய்வு நிதி பெறுபவர்கள் சம்பந்தமாக, அதிலும்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 13]

சர்க்காரிலே பணியாற்றி ஓய்வூதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு மேலே கிடைக்கவும், சம்பளக் கமிஷன் ஓய்வு பெற்றவர்கள் சம்பந்தமாக எந்தெந்தப் பரிவுரைகளை வழங்கியிருக்கிறார்களோ அவைகளைப்பெல்லாம் முறையாக அமல் படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்டாம்புகள் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டால், இப்பொழுது தொழிலாளர்கள் தொழில் கோர்ட்டிலே தங்களுக்குச் சம்பளம் பாக்கியிருந்தது என்று Payment of Wages Act மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மனுக்களுக் கெல்லாம் ஸ்டாம்பு ஒட்டித்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஒருகாலத்தில் அப்படி இல்லாமல் இருந்தது உண்டு. இப்பொழுது அது படிப்படியாக உயர்ந்து சாதாரணமாக மனு கொடுக்கும்பொழுது 3 ரூபாய் அளவிற்கு ஒட்ட வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அம்மாதிரியாகத் தொழிலாளர்கள் செய்யும் மனுக்களுக் கெல்லாம் ஸ்டாம்புகள் இல்லாமல் இருக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பல கூட்டங்களுக் கெல்லாம் நாம் உத்தரவு வாங்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு இப்பொழுது ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. போலீசிலே உத்தரவு வாங்க வேண்டுமென்பதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, ஏனென்றால் இரண்டு மூன்று கூட்டங்கள் ஏற்பட்டால் ஒரு கூட்டத் திற்கும் இன்னொரு கூட்டத்திற்கும் முரண்பாடு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அந்தக் கூட்டங்களுக்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டித்தான் மனுச் செய்ய வேண்டுமென்பது கைவிடப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இறுதியாக இந்த மெயின்யூ சம்பந்தமாக பல விஷயங்கள் பின்னாலே வரும் என்றிருந்தாலும்கூட நான் ஒரு கருத்தை மட்டும் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப் படுகிறேன். இன்றைக்குக் காலையிலே அதுசம்பந்தமாக விவாதித்து மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் பல விவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். இருந்தாலும் சர்க்கரை சம்பந்தமாக ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தை இங்கு சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்றைக்கு அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து பார்த்தால் 10,000 டன் நமக்கு மாதத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவை என்பது 15,000 டன் என்று தெரிகிறது. இன்றைக்கு 60 சத விசிகம் என்பது 10,000 டன்கள் என்றால் பதினாறாயிரத்துச் சொச்சம் வரையில் நமக்கு

1972 மார்ச் 13]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

விநியோகிக்கப்படுகிறது. இந்த பதினாறுபிரத்துச் சொச்சம் டன்கள் விநியோகமானால் நமக்குத் தேவை 15,000 டன்களாக இருக்கும்பொழுது ஏன் இந்த விலைவாசி உயர்வு என்று கேட்கிறேன். இதற்குக் காரணம் எகனமிக் டைமஸ் சொல்கிறது.

The main reason behind the sharp rise in the price of sugar is the psychology of scarcity worked up by the Industry. The price is being rigged up by industry.

இதே கருத்தை நமது உணவு அமைச்சரவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

The worker has capacity to withhold the stock

ஆகவே, இந்த புரொட்யூசர்கள் மீது அவர்கள் மூலமாகத் தனியார்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படும்பொழுது இந்த இடங்களிலே செக் கொஞ்சம் விரிவாக இருக்க வேண்டும். எனக்குச் சில விவரங்கள் தெரியும். மதுரை நகரத்திலே குறிப்பிட்ட விலாசம் இருக்கிறது, அமைச்சரவர்களிடத்தில் கூறக் கூடத் தயாராக இருக்கிறேன். பெயர் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்றுவரை இரண்டு இலட்சம் மூட்டைகளுக்குமேல் வைத்திருக்கிறார்கள். இது 60 சத விதிகளும் அல்ல, சட்ட விநியோகமானதாகவும் இல்லை. ஒரு மூட்டை 200 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டுமென்றால் 280 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். ஆனால் 250 ரூபாய் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஆனால் 300 ரூபாய் வரைக்கும் சில்லரைக்கு 3 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் கொடுக்கக் கூடிய துரப்பாக்கியமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சர்க்கரை சம்பந்தமாக இந்த மூன்று மாத காலத்தில் 30,000 டன்கள் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றால் அதைச் சரியாக விநியோகித் திருக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றி ஒரு சரியான செக்கப் செய்ய வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய சபைக்குத் திருப்திகரமான பதில் இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே சாதாரணமாகச் சொல்லும் பதில்களெல்லாம் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

நாடாளுமன்றத்திலே இப்பொழுது நமக்கு 40 லட்சம் டன் தேவை என்றும் 40 லட்சம் டன்னுக்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்றும் நாடாளுமன்றத்தில் பதில் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு ஒரு உறுப்பினர், சென்ற வருஷத்தில் இருக்கும் பாக்கியே 8 லட்சத்து 42 ஆயிரம் டன் இருக்கிறதே, அப்படியானால் 48 லட்சத்து 42 ஆயிரம் டன் நம் கையில் இருக்கிறதே, ஆகவே பற்றாக்குறை பிரச்சனையே இல்லையே என்பதாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதேமாதிரி உணவு அமைச்சரவர்கள் இங்கே சொல்லும்பொழுது இங்கு மூன்று மாதத்திற்கு 30,000 டன்கள் என்றிருந்தாலும், ஏற்கனவே நம்முடைய

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 மார்ச் 13]

ஸ்டாக் 5,000 டன்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது கண்டிப்பாக இந்த விலை கூடுவதற்கு நியாயமே வில்லை. மத்திய சர்க்காரோடு அவர்கள் பேசும்பொழுது 100 சதவிகிதம் அரசே விநியோகப் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு 1 ரூபாய் 50 பைசா என்ற அவர்களின் விலைகூட அதிகம். அதை இன்னும் கூடக் குறைத்து இந்த 45 ரூபாய் எக்ஸைஸ் போடுவதையும் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் கூட 1½ ரூபாய் அல்லது ஒன்றே முக்கால் ரூபாய்க்கு ஒரு கிலோவை கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கொடுக்க முடியும் என்பதை மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வலியுறுத்த வேண்டும். இரண்டு ரூபாய் என்பது அதிகம். காரணம் என்ன வென்றால் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விலையைப் பார்த்தால், அதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலும், இதைப்பற்றி அகில இந்திய சம்மேளனம் விவரமாக அளித்திருக்கிறார்கள்.

அப்படி வருகின்றபோது 1½ ரூபாயிருந்து 1¼ ரூபாய் வரையிலே ரிடைல் பிரைசுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழகத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் கரும்பு டன் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய், 115 ரூபாய் வரை கூட விற்கப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் விளையும் கரும்பு மற்ற மாநிலங்களில் விளைகின்ற கரும்பைவிட அவ்வளவு குறைவான ரெகவரி உடையது அல்ல. மகாராஷ்டிராவில் வேண்டுமென்றால் ரெகவரி கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாக இருக்கலாம். உத்தரப் பிரதேசம், பீகாரில் இருக்கக்கூடிய ரெகவரி நம்முடைய தமிழகத்திலும் இருக்கிறது. நாம் இப்போது கரும்புக்கு டன் ஒன்றுக்கு 80 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். மத்திய அரசு கூட ஒரு டன் 85 ரூபாய்க்குக் குறைந்து வாங்கக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறது. நம்முடைய விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்கி லாபத்தை அதிகமாக வைத்து சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் சம்பாதிக்கிறார்கள். தேவையான அளவுக்குச் சர்க்கரை இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் அதைக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டு இந்தச் சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை வற்புறுத்தி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறையின் மீதான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் செய்த பணிகள் எல்லாம் ஏழை மக்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட பணிகள் என்பதை உனரும் வகையில் இது அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் கடந்த 20 ஆண்டுக்

1972 மார்ச் 13] [திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்]

காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்கும்போது அவர்கள் 1.15 லட்சம் மக்கள் பயன் அடையும் விதத்தில் 2.88 லட்சம் ஏக்கர் விளைச்சல் நிலங்களை ஏழைகளுக்கு ஒப்படை செய்தார்கள். ஆனால் 1967-ல் இருந்து 1972 வரை 2.47 லட்சம் மக்கள் பயனடையும் விதத்தில் 4.92 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அந்தக் காலத்தில் இருந்த அரசு ஏழைகளுக்கு நிலம் கொடுத்ததைக் காட்டிலும் நமது அரசு ஐந்து ஆண்டுகளில் பத்து மடங்கு அதிக அளவுக்கு ஏழைகளுக்கு நிலங்களை ஒப்படை செய்திருக்கிறது என்ற நிலையில் இதுதான் உண்மையான ஏழைகளுடைய அரசு என்பது தெளிவாக புலனாகிறது. அதற்காக ஏழை மக்கள் இந்த அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

முன்பெல்லாம் மக்கள் நிர்வாகத்தை அணுகி தங்கள் குறையைச் சொல்ல அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். நம்முடைய அரசு நிர்வாகத்தில் மனு நீதித் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டு சாதாரண ஏழை மக்கள் நேரடியாக உயர் அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டு தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துக் கூறிக் கொண்டு கொள்ள முடிகிறது. மனு நீதித் திட்டத்தின்படி குறைகளை எடுத்துக் கூறினால் குறிப்பிட்ட இலாகாவுக்குப் பரிசீலனைக்காத அந்த மனு அனுப்பப் பட்டுள்ளது என்று பதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அந்த பதிலோடு நின்றுவிடாமல் அந்தக் குறிப்பிட்ட துறை அதிகாரி மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார், நடவடிக்கை என்னவாயிற்று என்ற முறையில் 'ஃபாலோ அப்' பண்ணி மேல் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நிர்வாக சம்பந்தமாகப் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும். தற்போதுள்ள நிர்வாகம் ஏழை ஜனங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு நன்மை செய்ய முடியவில்லை. அதற்காக நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்பது நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதனுடைய பரிந்துரைகள் வந்த பிறகு அமல்படுத்தப்படும் என்று கூறப்படுகிறது.

நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்துவது பற்றிக் கவனிக்கும்போது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஆங்காங்கு அதிகமான ஆட்களை உபயோகித்து ஜனங்களுக்கு நன்மையான காரியங்களைச் செய்ய முயல் வேண்டும். இப்போது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் படித்தவர்களிடையேயும் ஏராளமாக இருக்கிறது, படிக்காதவர்களிடையேயும் ஏராளமாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பற்றி அரசு கவனிக்க வேண்டும். குறைந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தைக் கொடுத்தாவது வேலை செய்ய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏற்கனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் இளைஞர் அணி

என்று ஏற்படுத்தி வேலையில்லர்த் திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க ஓரளவு வழி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி எல்லாத் துறையிலும் செய்ய வேண்டும். குறைந்த அளவு சம்பளமாக இருந்தாலும் அப்பரெண்டிஸ் என்ற முறையில் முதலிலே ட்ரெயினிங் கொடுத்து பின்னால் ரெகுலர் ஸ்கேல் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்யலாம். அதற்கான வழி வகைகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு 50,000 ஏக்கர் நிலம் தரிசுக் காட்டில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொடைக்கானல் பகுதியில் 15,000 ஏக்கர் அளவுக்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நெசவாளர்களாக இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள் சத்தியமங்கலத்தில் இருக்கக்கூடிய 100 ஏக்கர் நிலத்தைத் தங்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று மனுச் செய்து இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகியும் அந்த மனுக்கள்மீது சரிவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. நிலம் வேண்டுமென்று யார் மனுக் கொடுத்தாலும் உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். பிற்பாடு வந்த மனுக்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடிய தவறுகள் நடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நிலம் இல்லாதவர்கள் நிலம் வேண்டுமென்று மனுப் போட்டால் முதலிலே மனுச் செய்தவர்களுக்கு முதலிலே கொடுக்க வேண்டும். மதுரையிலுள்ள சத்தியமங்கலத்திலிருந்து ஏராளமான மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டு அவை கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அதை நீக்க வேண்டும்.

புறம்போக்கு நிலங்களில் சட்டபூர்வமாக அனுமதி இல்லாமல் குடியிருந்த ஏழை மக்கள் 3,24,000 பேர்கள். அவர்களுக்குச் சர்க்கார் தற்போது அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அது ஒரு நல்ல காரியம். இன்னும் பல சட்ட திட்டங்களை எல்லாம்கூடக் கொண்டுவந்து செயல்படுத்தி இருக்கிறார்கள். சில சட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியாமல் உயர்நீதி மன்றம் தடை விதித்திருக்கிறது. நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூர் வட்டத்தில் சிறப்புக் குத்தகை முறையை ஒழிக்கும் சட்டம் தற்போது உயர்நீதி மன்றத்தின் தலையீட்டினால் தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியல் சட்டம் 24, 25-வது திருத்தங்களின்படி சட்ட சபைக்குத்தான் முழு அதிகாரம், உயர்நீதி மன்றங்களைக் காட்டிலும் சட்டசபைதான் சட்டங்களை நிறைவேற்ற உரிமை பெற்றவர்கள் என்ற முறையில் இந்தச் சட்டங்களை ஹைகோர்ட்டில் தடை செய்யாது தடுக்க வேண்டிய வழிவகைகளைக் காண வேண்டும்.

இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் பஞ்சமாக இருந்தபோது நம்முடைய இலாகா நல்ல முறையில் செயல்பட்டு நான்கு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தது பாராட்டத்தக்கது.

1972 மார்ச் 13] [திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்]

பொதுவாக நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அறிக்கை வந்த பிறகு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை அமைத்து மக்கள் பிரதிநிதிகளோடு நல்ல முறையில் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் வகையில் கலெக்டர் அவர்கள் ஆங்காங்கு ஸ்தல ஸ்தாபனத்தில் பங்கு பெற்றிருப்பவர்கள், எம்.எல்.ஏ.-க்கள், ஹைவேஸ் அதிகாரிகள், மற்றத் துறை அதிகாரிகளை எல்லாம் மாதத்தில் ஒரு நாள் அழைத்து அந்தந்தப் பகுதியில் செய்யப்பட்டக்கூடிய வேலைகளைப் பற்றி எல்லாம் விவாதித்து குறைகளுக்கும் நிவாரணம் காணவும், செய்யப்பட வேண்டிய பணிகளைச் செய்யவும் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பேரவையில் சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிலமில்லாதோர் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களது உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நிலமில்லாதவர்களுக்கு ஐம்பது சென்ட் நிலமும், பதினைந்து குழி இடமும் வழங்கப்படுவது என்பதுதான் இந்தச் சர்க்காரின் நோக்கம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு இதே மானியக் கோரிக்கை வந்தபோது மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நிலத்திற்கும் மக்களுக்கும் உள்ள விகிதாசாரம் குறைந்து வருவதால் நில ஒப்படை செய்வதில் ஐந்து ஏக்கர் புன்செய் என்பதை 3 ஏக்கர் புன்செய் என்றும், 2½ ஏக்கர் நன்செய் என்பதை 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்றும் இந்த அரசு மாற்றிக்கொள்ள இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

இப்போது அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது நில ஒப்படை செய்யும்போதும், நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்கும்போதும் ஆட்சேபணைக்கு உட்படாத இடங்களை ஒதுக்குவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆட்சேபணைக்குரிய இடங்கள். ஆட்சேபணைக்கு உட்படாத இடங்கள் என்று இரண்டு வகை உள்ளன. அதாவது அலைனபிள் லான்ட்ஸ் அன்ட் நான்-அலைனபிள் லான்ட்ஸ் என்று.

எங்களது உத்தமபாளையம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சேபணைக்கு உட்படாத இடங்கள் எதுவும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. நிலமில்லாதவர்கள் இல்லை என்ற நிலை இருக்க வேண்டும் என்று கூறியதன் காரணமாக எந்த இடங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்தால் ஒப்படை கிடைக்கும் என்ற உறுதி இல்லாத

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1972 மார்ச் 13]

முறையில் பல மக்கள் பலயிடங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்து பின்னர் அங்கிருந்து வெளியேற்றப்படும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உத்தமபாளையம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சேபணைக்கு உட்படாத இடங்கள் எதுவும் இல்லை. ஆகவே நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் இந்தக் கொள்கையை விட்டுவிடவேண்டும். அடுத்தபடியாக, சேலம் மாவட்டத்தில் ஒதுக்கக் காடுகள் பகுதியில் மூவாயிரம் ஏக்கர்கள் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் மதுரை மாவட்டத் திலும் ரிசர்வ் பாரஸ்ட்டில் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை ஒதுக்கக் காடு பகுதியிலிருந்து நீக்குவதன் மூலம் அந் நிலத்தை நிலமற்றவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை மாவட்டம் ஆண்டிப் பட்டியில் உள்ள கண்டமநாயக்கனூர் பகுதியில் 18,000 ஏக்கர்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த 18,000 ஏக்கர்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்கள் 1967-க்கு முன்பு ஆக்கிரமிப்பு செய்து அந்த நிலத்தை அனுபவித்து வந்தவர்கள். அன்றிருந்த பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும், வனத்துறை அதிகாரிகளும் அப்படி ஒப்படை செய்வதால் வன இலாகா நிலங்கள் பாதிக்கப்படும் என்றும், வனகை அனைக் கட்டுத் திட்டம் பாதிக்கப்படும் என்றும் கருதியதால் உடனே அந்நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்படவில்லை. 1967-க்கு முன்பே அதை அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்து அதன் பலன்களை அனுபவித்து வந்தார்கள். ஆண்டிப் பட்டித் தொகுதிக்கு உட்பட்ட கண்டமநாயக்கனூரில் சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலில் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் ஆதரவு பெற்ற சுதந்திராக் கட்சி வேட்பாளர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1967-க்கு முன்பு அந்த இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் மீது அன்றிருந்த அரசாங்கம் மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மனுநீதித் திட்டம். இன்றையதினம் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு வேலைப் பளு அதிகரித்துள்ளது. தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி, சிறுசேமிப்பு, போன்ற நிதி வசூல்கள் கொடுப்பதன் காரணமாக அவர்களின் வேலைப் பளு அதிகரித்து வருகிறது. உத்தமபாளையம் தாலுகாவில் மனுநீதித் திட்டம் காரணமாக அங்குள்ள தாசில்தார், மற்ற அதிகாரிகள் வேலைப்பளு அதிகரித்துள்ளது. இரவு எட்டு ஒன்பது மணிக்குச் சென்றாலும் அவர்கள் அலுவலகத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிகாரிகளின் வேலைப்பளு அதிகரித்திருப்பதால் இப்படி நிதி திரட்டும் பொறுப்பினை அந்த அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கக் கூடாது. அல்லது மனுநீதித் திட்டத்திற்காக அதிக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும்.

1972 மார்ச் 13]

[திரு. கே. பி. கோபால்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களையும் மற்றும்முள்ள அதிகாரிகளையும் அடிக்கடி மாற்றக் கூடாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது). உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் உத்தமபாளையம் தாலுகாவிலும், பெரியகுளம் தாலுகாவிலும் அதிக அளவிற்கு அரிசி கடத்தப்படுவதை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி பதிலைந்து மைல் பெல்ட் ஏரியாவை ஐந்து மைல்களாக ஆக்கப்போவதாகக் கூறுவது குழந்தையைக் கிள்ளிவிட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டுவதுபோல்தான் இருக்கிறது. 1967-க்கு முன்பு உத்தமபாளையம் பகுதிக்கு வெளியிடங்களில் இருந்து அரிசி கொண்டுவரும் உரிமை யாருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. ஓரள விற்குத் தன்னிறைவு பெற்ற பகுதியாக அது இருந்து வந்தது. 1969-க்குப் பிறகு வெளி இடங்களிலிருந்து அங்கு அரிசி கொண்டு வருவதற்கு வியாபாரிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. விளைச்சல் மிகுதியாக இருக்கும் அந்தத் தாலுகாவிற்கு ஏன் அப்படி வெளியிடங்களிலிருந்து அரிசி கொண்டு வருவதற்கு உரிமை வழங்கப்பட்டது என்பதை தயவு செய்து பரிசீலிக்கவேண்டும்.

கேரள மாநிலத்திற்கு பெருமளவிற்கு அரிசி கடத்தப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி மாவட்ட அளவிலும், மாநில அளவிலும் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு பல மனுக்கள் கொடுத்துள்ளேன். அதன் அடிப்படையில் மாவட்ட விநியோக அதிகாரி அவர்கள் ஒரு கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி வெளியிடங்களில் இருந்து அங்கு கொண்டுவரப்படும் அரிசியை பொது இடங்களில், சாவடி அல்லது கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் வைத்து ஊராட்சி அல்லது பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்களுடைய உத்தரவின்பேரில்தான் விநியோகிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்தும் கூடலூரில் அந்த அறிக்கையை மீறி மீண்டும் பொது இடங்களில் வைக்காமல் அவை லாரிகளில் வந்தவுடனே பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அனுமதி இல்லாமலேயே விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒன்று அங்குள்ள தாலுகா விநியோக அதிகாரி தவறு செய்திருக்க வேண்டும் அல்லது ஒருசில அரசியல் வாதிகளின் குறுக்கீடு இருக்கவேண்டும்.

சோளம் நவதானியங்களை பொறுத்தவரையில் கேரள மாநிலத்திலுள்ள தேவிகுளம்பிரிமேடு பகுதிகளிலுள்ள தமிழ் தொழிலாளிகளுக்கு விநியோகிப்பதற்குக் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அரிசியையும் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்படுமானால் அங்கு மேலும் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பலருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்க வழி ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 13]

* திரு. வி. இராசகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின்கண் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற முன்வருகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் அரிசிப் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் நாம் ஆட்சியிடம் ஏறியவுடன் அப்பஞ்சம் நீங்கியது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் உழுது பயிரிடும் உழவர்கள் கூட நாட்டுப் புறங்களில் அரிசிக்காக வரிசையில் நின்று கொண்டிருந்த நிலை மாறி தமிழ்நாடு இன்று உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

உழவர்களுக்கு நிலம் தேவை என்ற சோசலிச அடிப்படையில் இன்றைய தினம் இந்த ஆட்சி நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுத்து வருகிறது. லட்சக்கணக்கான நிலங்களை இப்படி பட்டா செய்து கொடுத்து வருவதைக் கண்டு பெருமைப்படுகிறேன். அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு ஆட்சியிடம் ஏறிய பிறகு நல்ல முறையில் நிலச் சீர்திருத்த திட்டங்களை அமைத்து சிறப்பான முறையில் செயலாற்றி வருகிறது. உச்ச வரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருந்த நிலைமையை மாற்றி இப்போது 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிலம் என்று இருந்ததை இப்போது 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறோம். இவை களெல்லாம் சோசலிசப் பாதையை நோக்கி நாம் வெகு வேகமாக முன்னேறிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இதனை ஏழை மக்கள் மிகவும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது.

பஞ்சை நிலங்களுக்கு நிலவரியை நீக்கியிருக்கிறோம். ஐந்து ஏக்கர் வரை உள்ள நஞ்சை நிலங்களுக்கும் நிலவரியை நீக்கியிருக்கிறோம். இதைச் செய்த தற்காக இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்த அரசு ஆட்சி யிடம் வருவதற்கு முன்பு அதிகாரிகளை பார்க்க மக்கள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது மக்களை பார்க்க அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தை, மனு நீதித் திட்டத்தை கொண்டு வந்து மக்களுடைய குறைகளை அதிகாரிகள் கேட்டறிந்து அவர்கள் குறைகளைத் தீர்த்து வரும் இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

1972 மார்ச் 13]

[திரு. வி. இராசகோபால்]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வந்தவாசி தாலுக்கா வடஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வரட்சியான பகுதியாகும். இவ்வாண்டு சரியான மழை பெய்யாத காரணத்தால் அங்கே விளைச்சல் சரியாக இல்லை. அந்தப் பகுதியில் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை வசூல் செய்வதை சிறிது காலம் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குக் கூட இது பற்றி ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். அந்த ஏரியாவை அனாவாரியாக டிகிலேர் செய்து அந்தக் கடன்கள் வசூலிப்பதை தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறோம். அதற்குப் பதில் இல்லை. ஆகவே, அரசு உடனடியாக இதில் கவனம் செலுத்தி அந்த வட்டாரத்தில் கடன் வசூலிப்பதை சிறிது காலம் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசி கடத்தலைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். அரிசிக் கடத்தல் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சி பிடம் ஏறியதற்கு பிறகு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் அரிசிக்கடத்தல்தான். அரிசிக்கடத்தலை அடியோடு இந்த அரசு நிறுத்தி இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்வேன். நமது உணவு வருவாய்துறை அமைச்சர் ஒரு சில சமயங்களில் 'சர்பிரைஸ் விசிட்' மாநில ஓரங்களில் செய்து பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் வெகு சிறப்பாக அரிசி கடத்தலை தடுத்து நிறுத்தி வருகிறார் என்பதற்காக உணவு அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். பாராட்டுவதோடு இங்கே இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மானியத்தையும் ஆதரித்து என் சிற்றுவாரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எம். இராஜா: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உணவு-வருவாய்துறை மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வருவாய்துறையிலே நம்முடைய அரசாங்கம் மனு நீதித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. இந்த மனு நீதித் திட்டத்தின் மூலம் சாதாரண மக்கள் அவர்களுடைய குறைகளை அதிகாரிகள் அவர்களை வந்து சந்திக்கிற நேரத்தில் எடுத்துக் கூறி, அவர்களெல்லாம் அதன் மூலம் நிவாரணம் பெறுவதற்கு நல்ல வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் மேல் நான் ஒரு கருத்தைக் கூறவிரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு வந்து விண்ணப்பங்களை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அந்த விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஓரளவு காலம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். அந்தக் காலத்தை வரையறுத்தது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் திட்டவட்டமாக ஒரு முடிவை தெரிவிப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1972 மார்ச் 13]

வருவாய்த்துறை வாரியம் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. அவ்வாறு வருவாய்த்துறை வாரியம் ஒழிக்கப்பட்டால், அதன் விளைவாக, அதனிடம் தற்போது ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்குச் செய்யப்பட வேண்டிய மாற்று ஏற்பாடுகள் பற்றி ஆய்வு செய்ய அரசு நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவை கேட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த வருவாய்த்துறை ஒழிப்பது பற்றியும், நல்ல முறையில் அவற்றை மாற்றம் செய்வதற்கான முறைகுறித்தும், நாட்டு மக்களுக்கு அதனால் நல்ல பலன் ஏற்படக்கூடிய முறையில் அந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு பரிசீலிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு அதிகமாக நிலம் ஒப்படை செய்யப்படுவது நமது ஆட்சி காலத்தில் தான். விடுதலை பெற்று 24-25 வருடங்கள் ஆகியும். கடந்த 20 ஆண்டுகளில் எவ்வளவு நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1.15 லட்சம் மக்களுக்கு சுமார் 2.88 லட்சம் ஏக்கர்கள் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதே நேரத்தில், 1967-முதல் 1972-க்குள் இந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் 2.47 லட்சம் மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் 4.92 லட்சம் ஏக்கர்கள் நிலம் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்த அரசு நியமற்ற ஏழைகளின் பால் எத்தகைய அளவுக்கு அக்கறை கொண்டுள்ளது, நிலமற்ற மக்கள் வாழ்வு மலரச்செய்வதற்கு எத்தகைய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதற்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, தரிசுக் காட்டு நிலங்கள் 50,000 ஏக்கரை நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கு ஒப்படை செய்வதற்காக அரசு முயற்சிகளை எடுத்து இருக்கிறது என்பதை அறிந்து உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய வட்டத்தில் பர்கூர் மலைப்பகுதி இருக்கிறது, அதற்கருகில் மைசூர் மாநிலத்தின் எல்லையிருக்கிறது மைசூர் மாநில எல்லையையும், தமிழக எல்லையையும் பிரிக்கிற வகையில் ஒரு ஓடை இருக்கிறது. அந்த ஓடைக்கு அப்புறம் உள்ள மைசூர் பகுதியில் விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. என்னுடைய பர்கூர் பகுதியில் 5,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. கரடி ஓட்டு என்று அந்தப் பகுதிக்குப் பெயர். ஒரு காலத்தில் அந்தப் பகுதி வருவாய்த்துறையிடத்திலே இருந்தது. அதற்குப்பின்னால் என்ன காரணத்தாலோ வனத்துறைக்கு மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது. வனத்துறைக்கு மாற்றப்பட்ட பின்னால், வனத்துறை அதிகாரிகள் அதை வளர்ச்சி செய்ய ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்களா என்றால் இல்லை.

சந்தனமரம் வளர்ப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கடந்த 20 ஆண்டுகாலத்தில் எவ்வளவு சந்தன மரங்கள் விளைவித்து இருக்கிறார்கள்? வருவாய் எவ்வளவு வந்திருக்கிறது? வேறு மரங்களை வளர்ப்பதற்கு முடியாதா? இப்படி அங்கே

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

இருக்கிற அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அவர்கள் எதுவுமே பேசுவது இல்லை. மறைந்த நம்முடைய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்களை முன்பு அந்தப் பகுதிக்கு இட்டுச்சென்றேன். அப்படி இட்டுச்சென்ற நேரத்தில் அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதிக்குப் போவதற்கு சரியான வழியில்லை என்று காரணங்களைக்கூறி நாங்கள் அந்தப்பகுதிக்கு செல்லாதவாறு தடுத்து நிறுத்தி அனுப்பிவிட்டார்கள். இருந்தாலும், மாண்புமிகு கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஒரு உறுதி கொடுத்தார்கள். எப்படியும் அந்த 5,000 ஏக்கர் நிலங்களில் 2,000 ஏக்கர் நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இதுவரையில் அந்த நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்படவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இதைக் கருத்தில் கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உச்சவரம்புச்சட்டம், முதலிலே 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. பின்னர் நம்முடைய ஆட்சி வந்த ததற்குப் பின்னர் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருந்ததை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். அதன் மூலம் பல பெரும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே முதலில் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில் சிலர் டிராஸ்டிகள் என்று ஏற்படுத்தி, அந்த டிராஸ்டின் பேரிலே 100 ஏக்கர்கள் எழுதி வைத்து விட்டு, அதன் மூலம் பல பெருநிலக்காரர்கள் தப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை ஒழிப்பதற்கு அந்த டிராஸ்டிகள் எந்தெந்தக் காரணங்களுக்காக ஏற்பட்டனவோ அந்தக் காரணங்களுக்குத் தேவையான நிலம் போக, மீதியுள்ளதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை நாட்டு மக்கள் வரவேற்று பாராட்டுகிறார்கள் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் பயிரிடும் தன்மை, ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து இது நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. இதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. பொதுவாக என்னென்ன பயிர்கள் ஒவ்வொரு விவசாயியும் பயிர் செய்கிறான் என்று கணக்குப்பிள்ளை அந்த பகுதியில் சென்று அடங்கலில் குறிப்பிடுகிறார். அந்தக் கணக்குப்பிள்ளைக்கு இருக்கிற ஏரியா மிகப் பரவலாக இருக்கிற காரணத்தால் அவர் ஒவ்வொரு விவசாயி இடத்திலும் நேராகச் சென்று கரும்பு எவ்வளவு வைத்திருக்கிறான், மஞ்சள் எவ்வளவு வைத்திருக்கிறான், மற்ற மற்ற பயிர்கள் எவ்வளவு வைத்திருக்கிறான் என்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டு வர கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கு இருக்கும் அந்தப் பரப்பளவை குறைக்க வேண்டும். கணக்குப்பிள்ளைகளை இன்னும் கொஞ்சம் நிறை

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

யப்போட வேண்டும். அப்படிப்போட்டால் தான் அவர்கள் நன்றாகப்பார்க்க முடியும். இல்லாவிட்டால் இப்போது இருக்கும் முறை நீடிக்க வேண்டுமானால் கூட அந்தந்த நிலச்சொந்தக்காரர்கள் என்னென்ன பயிர் செய்கிறார்களோ அதைக் கணக்குப்பிள்ளை அடங்கலில் குறிப்பிடும்போது அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து கையெழுத்து வாங்குகிற முறையைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நான் ஒன்றை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வளர்ந்து வருகிற சோஷலிச சமுதாயத்தினை அமைக்கிற போக்கிற்கு ஏற்ப நம்முடைய அரசு நில உடைமைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு வருகிறது என்ற என்னுடைய கருத்தை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலங்கள் தனிபார் யாருக்கும் சொந்தமாக இருக்கக்கூடாது. இந்த நாட்டில் இருக்கும் அனைத்து நிலமும் அரசாங்கத்தின் சொத்தாக ஆக்கப்பட வேண்டும். நாட்டு உடமையாக்கப்பட வேண்டும். இப்படிச் சிறு சிறு நிலங்களாகச் சிதறிக் கிடக்கிற காரணத்தினால் வேளாண்மை பாதிக்கப்படுகின்றது. விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. நாம் நினைக்கிற அந்த “மெகனைஸ்ட் பார்ம்” பெரிய அளவிற்கு இயந்திரங்களைப் புகுத்தி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பல தடைகள் இருக்கின்றன. ஆங்காங்கு வரப்புகள் ஏற்படுத்தி, வேலிகளைப் போட்டு அதன் மூலம் சிறு சிறு நிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை யெல்லாம் நாம் சமாளிக்க வேண்டுமென்றால் இந்த நிலங்கள் தனியாருக்குச் சொந்தம் என்கிற நிலைமைகள் மாற்றப்பட்டு இந்த நாட்டில் இருக்கிற நிலங்கள் இந்த நாட்டிற்குச் சொந்தம், இந்த நாட்டினுடைய சொத்து என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி, ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களைக் கொண்ட பண்ணைகளாக ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் ஒரு தல்லுப் புரட்சியைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இங்கே பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Deputy Speaker, Sir, I thank you very much for having given me this opportunity to say a few words on the two Demands, in Land Revenue and District Administration, about which I have given two cut motions and also moved them in the Assembly. At the very outset I wish to congratulate and also praise the Hon. Minister in-charge of Revenue and District Administration, for the two important and interesting sentences given in the brochure given to us:

1972 மார்ச் 13] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

“...with a view to enable the members of the public to have access to the appropriate officers with the minimum of expenditure and inconvenience on travel.....

“...and has also failed to give a significant measure of satisfaction to the public who have still to travel long distances at their inconvenience and expenditure and, in addition, find themselves often at a loss to know whom to approach for what.”

Actually these are very interesting sentences and shows the realisation on the part of the Hon. Minister to do good to the people and see that the difficulties and inconveniences are removed; I think the people will be able to meet the Officers very quickly and thus many difficulties will be removed. Moreover the people will also take more and more interest with regard to Government activities and measures.

With regard to our taluks of Danganikota and Hosur, I wish to say that the prevailing language there is Telugu and so. I request the Hon. Minister for Revenue to post Officers who know the local language, i.e., Telugu, so that they will be able to understand and appreciate the people's difficulties and needs and also make people to understand. With regard to the *Manu needhi thittam* that has been in vogue, I think that is a good scheme and unless the Officers are able to meet people and understand their difficulties in their own language, there it will not be beneficial. Therefore, I request the Hon. Minister to give special consideration to this request.

Secondly, with regard to Dharmapuri District, the Government have been good enough to include it along with Ramanathapuram District in the Special Rural Works Programme. The programme is being implemented there. With regard to this I have got one doubt. Some time back, some Officer in the Collectorate at Dharmapuri, I was told, said that Special Rural Works Programme would include only minor irrigation works and other irrigation works and not road works, and they were not interested in road works now under this scheme and also they were not able to take many road works. But in Hosur and Danganikotta taluks roads are important. Some time back the previous Collector prepared a list of roads to be improved and also roads which required metalling and certain bridges to be constructed over the rivers there. But subsequently after that, I find that some of those

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1972 மார்ச் 13]

items have been omitted. As this is an important thing, I request the Hon. Minister to see that road works are also included in the Rural Works Programme in Hosur and Denganikotta Taluks.

Coming to my subject, i.e., poor cultivators, I wish to say that the cultivators who are having two or three acres or below five acres are really very poor. Therefore, indebtedness is increasing. They have to take all sorts of loans and they are not able to repay them. Moreover a number of collections are made even from these small cultivators, i.e., for Defence Fund, other funds, for dramas, etc. Therefore, these poor people are not able to repay even small debts. They are immersed in huge amount of debts. I think the Government will give special consideration to this aspect and give more time for small cultivators who have got 3 acres and 2 acres to repay. The Government are giving greater help to the labourers; they have stated in the brochure that the arrears of rent to be paid by these labourers to tenants will be abolished. While doing so my submission is that care also should be taken to see that the landowners do not suffer. We should not imagine that all landowners are rich. There are very poor landowners also who depend entirely upon their lands and rents. Suppose the arrears due to them are completely waived, then they would be put to lot of difficulties. Therefore, I request the Hon. Minister to make investigation into all these things and go slow in this matter.

Next, Sir as regards rains in Hosur and Denganikottah taluks this year I wish to say, rains failed there from May 3rd week to September 3rd week. There were no rains. The important financial crops there are gingelly and groundnut. Gingelly is grown in about 40,000 acres in these two taluks and fetch about Rs. 2 to 3 crores to ryots. Similarly cultivation of groundnut has also increased. That also fetches money to them. Moreover, especially these taluks and Dharmapuri district in general depend mainly on the south-west monsoon, but the rest of the State depends upon the north-east monsoon. Therefore, if we do not get rainfall in the beginning from the south-west monsoon, the crops cannot grow. Tanks will not get water and cultivation cannot be done there. Similarly, if south-west monsoon fails in the beginning of the year, i.e., from May to September many crops fail and even if we get north-east monsoon the crops cannot grow very well there. We find that in last year from May to September

1972 மார்ச் 13] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

the south-west monsoon failed. I sent a memorandum to the Collector of Dharmapuri and also to the Government. I do not know what steps have been taken. But I wish to say that the people sustained heavy loss, and they are not able to pay their debts, because financial crops have failed. Therefore, I would request the Hon. Minister to specially consider this matter and grant time to small cultivators to pay their debts by instalments so that they may pay the small debts easily.

Now the Government have been giving pattas. Really it is an appreciable thing. Many cultivators who did not get pattas since so many years and decades have been able to get pattas. For example, when the Hon. Chief Minister came to Hosur some time back, 1,025 pattas were granted. But the Hon. Chief Minister gave 25 pattas only. But the other pattas were asked to be given by the Revenue Officers, it took a lot of time to give them to ryots. My submission is that the Revenue Divisional Officer or the District Collector can go to firka headquarters or to Block headquarters, they can also invite the local M.L.As. and others and hold a small function and distribute the pattas very quickly and immediately, instead of taking a lot of time. I hear a number of complaints from small ryots about the delay. I request the Hon. Minister to look into it and do the needful.

Sir, the Government have abolished land revenue on dry lands and also on wet lands, but they are collecting water cess. They may try to abolish the water cess also at least in respect of cultivators who are having small extent of lands.

Another difficulty which the people are facing is with regard to the water cess. Two or three cultivators in Hosur taluk told me last month that they are taking water from the rivers in Hosur and Danganikota taluks and the Tahsildar asked them not to take water. The rivers are flowing there and there is plenty of water. The ryots are paying water cess. So, if they take water from rivers, there will be no loss to the Government. It seems the Tahsildar went there and asked them not to take water. I request the Government to issue instructions to the authorities concerned to allow ryots to take water for their cultivation purposes as long as they pay water cess correctly.

Then with regard to issue of land revenue and other receipts, the people are not able to know what they contain. At times there will be defects in the receipts given by the village officers. If the

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1972 மார்ச் 13]

receipts are issued in the local language i.e., in Telugu, the people will be able to understand what they pay and what they should pay. This will give a lot of convenience to them and I hope this aspect of the matter will be looked into.

With regard to jamabhandi, the Government have stated that they would abolish it. But afterwards they wanted to try the experiment in one or two areas to find out the result. My submission is that the jamabandhi is really a good thing and it gives an opportunity for all the district officials to meet the village officers and the people and discuss and know the difficulties of people. The people can meet the Collector or the Sub-Collector and explain their difficulties. In this connection, I would suggest that instead of having jamabandhi once a year they can have it twice a year in the firka headquarters and not in the taluk headquarters so that the people can easily explain their difficulties to the officials. I hope this will be looked into, and expenses saved to a large extent.

With regard to salaries of Village Officers, I think it should be considered with kindness and sympathy. They should be given more.

Another difficulty is that the treatment given to the Village Officers by the revenue officers is not satisfactory. The Collector and the Sub-Collector are so kind, but the officers below that rank are very harsh towards the village officers and this requires the attention of the Government, as they are also helping the Government, and form a part of the Revenue Department.

With regard to the extension and jurisdiction of two areas I wish to say that Hosur and Denkanikottah taluks, the extent of these two taluks is 1,200 sq. miles. They were divided into two taluks for the sake of convenience of administration but unfortunately while dividing them, to the Denkanikottah taluk they have added some more villages from the Hosur taluk with the result the Hosur taluk became a small taluk and the Denkanikottah taluk has become a too big taluk. Also some of the villages in the Denkanikottah taluk are now close to Hosur Town—4 or 5 miles from the Hosur Town. It is convenient for the people if these villages are included in the Hosur taluk. Otherwise the people will be put to a lot of difficulties and they have to cover a distance of 15 or 20 miles to reach Denkanikottah. Also there are no important

1972 மார்ச் 13]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

towns or cities on the other side of it except forest area. If it is Hosur, they can easily go to Bangalore and Krishnagiri and other places. So I request that these villages the people of which are asking, may be re-transferred to the Hosur taluk.

As regards administration, now there is one Sub-Collector or Revenue Divisional Officer for one division. I think the work has increased and there are a lot of complaints and petitions to be scrutinised by the Sub-Collector and now he is not able to scrutinise all of them. So I suggest that one Revenue Divisional Officer should be posted in each taluk so that he will be able to go to village and understand things and do better administration there.

Now I come to the District Development Council affairs which has come in the place of old District Boards. They used to have a non-official Chairman. Now we have got the official chairman. In the meetings of the Council, a number of Members of the Legislative Assembly wanted that it would be better if a non-official is the Chairman of the Council. Not that the Collector is not able to pay his full attention to this. He has got a lot of work to attend to and he has no time to give full attention to this work. Therefore he may be replaced by a non-official.

With regard to the collections to the National Defence Fund and other Funds, coercive measures are adopted by the officers and this may be looked into immediately.

(Mr. Deputy Speaker sounded the gong).

With these words, I conclude my speech.

* திரு. எம். கரேந்திரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபைமுன் வைத்திருக்கின்ற மானிய கோரிக்கை மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய இந்த மாமன்றமும், அண்டையில் இருக்கின்ற இதர மாமன்றங்களும், உயர்வாய் இருக்கின்ற பாராளுமன்றமும் சொஷலிசத்தை ஏற்படுத்துவது என்று உறுதி கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே, மாவட்ட நிர்வாகத் துறையிலும், வருவாய்த் துறையிலும், மிகுந்த பொறுப்புடன் காரியங்களை செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை முதலிலே நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு மாநிலத்திலும் சரி, நாட்டிலும் சரி, இருக்கின்றவர்களிலே பெரும்பாலோர் விவசாயிகள் என்பது புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்ற உண்மையாகும். அப்படி விவசாயிகள் என்ற நிலையில் நல்ல சட்டை இல்லாமலும், நல்ல

[திரு. எம். சரேந்திரன்]

[1972 மார்ச் 13]

வேட்டி இல்லாமலும், நாகரிகமாக நடந்து கொள்ளாமலும் இருந்து வருகின்ற வர்களுடைய ஏண்ணிக்கை அதிகம் என்பது தான் அதன் மூலம் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. அப்படி உள்ளவர்களுக்குத்தான் சோஷலிசம் தேவைப்படுகின்றது. ஆகவே, இன்றைக்கு சோஷலிசம் வேண்டும் என்பதற்காக பல்வேறுவிதமான சட்டங்களை செய்து, அந்த சட்டங்கள் மூலம் நிதிகளை ஒதுக்கி இருப்பது, ஆங்காங்கே செலவிடுவதற்குப் போதுமானதாக இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

நம்முடைய அதிகாரிகளும், நம்முடைய சிப்பந்திகளும்-மாவட்டத்திலும் சரி, மாநிலத்திலும் சரி விவசாயிகளிடத்திலே, பாமர மக்களிடத்திலே ஒரு மாதிரியான உணர்வை வளர்த்துக்கொண்டார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, அம்மாதிரியான சாதாரண மனிதர்களுக்கு இப்போது ஒவ்வொரு காரியாலயத்திலும் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கும், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தெரிவிப்பதற்கும் ஏற்ற வகையில், அவர்களிடையே அலுவலர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறையிலிருந்து நாம் சோஷலிசத்தை ஆரம்பிப்பதுதான் சரியானதாகும். அப்படி நடந்து கொள்கின்ற நிலை இப்போது எப்படி இருக்கிற தென்றால், நல்ல வெள்ளை வெளேரென்ற சட்டை, வேட்டி அணிந்து, காரியாலயங்களுக்குச் சென்றால், அவர்கள் யார் என்று தெரியாமலே கூட மரியாதை கிடைக்கிறது. ஆனால் அழுக்கான சட்டை, அழுக்கான வேட்டி அணிந்து செல்லக்கூடிய விவசாயிகள் சென்றால், அவர்கள் யார் என்று தெரிந்தாலும் அவர்களுக்கு மரியாதை கிடைக்காத நிலை இப்போது நடக்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.

இம்மாதிரியான ஒரு மனப்பான்மையை முதலிலே மாற்றியாக வேண்டும். அந்தச் சாதாரண மக்களுக்கும் சம மரியாதை கிடைக்கின்ற வகையிலே நம்முடைய சட்டமும், செலவழிக்கின்ற பணமும், நடைமுறைகளும் சாய்வாக இருந்தால் தான் நாம் சோஷலிசப் பாதையிலே செல்கிறோம் என்று பொருள். இல்லா யெல்லன்றால் நாம் சோஷலிச பாதையிலிருந்து தவறிவிட்டோம் என்று தான் கருதப்படும் என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய பழைய காலத்தில் இருந்த கலெக்டர்கள் எல்லாம் அதிகாரத்தை வைத்து, மக்கள் அணுகுவதற்கே வழி இல்லாது இடைவெளியை மிக அதிகமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் நாம் இன்றைக்கு ஜனநாயகம், சோஷலிசம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றபோது, அந்த இடைவெளிகள் அகற்றப்பட்டு, மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய உறவானது பரஸ்பரம் ஒரு பாச உணர்வு ஏற்பட்டு, பரஸ்பரமானது அவர்களிடையே வலுவடைந்து, அந்த உணர்வு அவர்களுடைய உள்ளத்திலே

1972 மார்ச் 13]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

நிலைபெறுமாறு அமைந்தால்தான், இந்தக் காரியத்தில் நாம் வெற்றிபெற்றவர்கள் ஆவோம். அந்த நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. இந்த மாதிரியான ஏற்றத்தாழ்வினை வைத்துக் கொண்டு நாம் ஜனநாயகம், சோஷலிசம் என்று பேசுவதிலே பயனில்லை. எனவே, மக்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் இடையே ஒரு பரஸ்பரமான நிலையை, சம நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் என்ன என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாக சிந்திக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஜனநாயக, சோஷலிச பண்பாடுகளை சரியான முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டுமானால், முன்பு இருந்த முறைகளிலே பெரும் மாற்றங்களை நாம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும். இந்த மன்றத்திலே ஜமாபந்தியை நீக்குவது பற்றியும், ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜமாபந்தி முறையை நீக்க வேண்டுமென்றும் ரெவின்யூ போர்டை மாற்ற வேண்டுமென்றும் இந்த மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நீக்கவேண்டும் என்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதை பார்க்கின்றபோது, ஜமாபந்தி என்ற முறை அதிகாரிகளை மக்கள் பார்ப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு தர்பார் என்று தெரிகிறது. அந்தக் காலத்தில் கலெக்டர்களை யாரும் பார்க்கக் கூடாது. மக்களும், சாதாரண அதிகாரிகளும் கலெக்டரை பார்க்கமுடியாது. எனவே, அவரை வரவேற்பதற்காக அவரைப் பார்ப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு ராஜ தர்பார்தான் இந்த ஜமாபந்தி முறை. இன்று இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அந்த முறை நீடிக்க வேண்டுமா என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும். அது இன்றைக்கும் தேவைதானா? அதுபோன்ற தர்பார்களைப் பார்க்கிற போது மக்களிடத்தில் இந்த அரசு சோஷலிசப் பாதையில் செல்கிறது என்கிற உணர்வை நாம் எப்படி உண்டாக்க முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அதேபோல ரெவின்யூ போர்டு என்று சொல்கிறபோது முதிர்ந்த ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரிகளை அங்கே போட்டு வருகிற பிரச்சினைகளை எல்லாம் அலசிப் பார்த்து, தாய்மைப்படுத்தி முடிவாக செய்ய வேண்டியவற்றை மட்டும் ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் மேலே அனுப்பி வைப்பதற்கு அமைக்கப் பட்ட ஒரு நிர்வாகம் ஆகும். அது இந்தக் காலத்திற்கு ஒவ்வாத முறையில்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். அது வேண்டாம் என்றால் அதனிடத்தில் நமக்கு வெறுப்பு என்ன? அதுவே மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படுகிற நிலையில் மாற்றி அமைக்கப்படுமானால் நமக்கு எவ்விதச் சங்கடமும் இருக்க முடியாது. அரசாங்க சோஷலிச நிர்வாகம் மக்கள் திசையில் சாய்ந்திருக்கிறது என்கிற உணர்வையாவது முதற்படியாக ஏற்படுத்தியாக வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் அந்த போர்டை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1972 மார்ச் 13]

கருதப்பட்டது. அரசாங்கமும் அதை எடுத்துவிடுவது என்று முடிவு செய்தால் அதற்கான மாற்று ஏற்பாடுகளையா கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதை நிர்வாக சீர்திருத்தக் கமிஷன் ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவை அறிவிக்கும் என்பதாக இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அத்துணை காலம் விரயம் செய்யப்பட வேண்டுமா என்பதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வரி வசூலிக்கிற விஷயத்தில் அரசு கண்காணிப்பாக, கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக பட்டா நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் ஏராளமானபேர்கள் பலகாலமாக புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். இப்போதுதான் சிறிது சிறிது பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லா புறம்போக்கு நிலங்களும் பட்டா செய்துகொடுக்க பிற்பாடு இந்தப் பிரச்சனை இல்லாமல் போகலாம். ஆனால் எங்கள் பகுதியில் தற்போது புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு வரி வாங்கப்படுவதில் அநேகவிதமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக சமீபத்தில் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் 28 ஆம் தேதி மேட்டூர் வந்திருந்தார். அவரிடம் பலபேர்கள் புகார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் கிராம அதிகாரிகள் ரசிது கொடுக்காமல் பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஆதாரங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கே யுள்ள ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களிடத்திலும் புகார்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் விசாரணை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இருக்கக்கூடிய குறைகளை எல்லாம் நாம் களைந்தாக வேண்டும். மற்றொரு பக்கம் புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் சிக்கிரத்தில் பட்டா செய்து கொடுத்துவிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம் மாநிலத்தில் பல இடங்களில் சட்டவிரோதமாகத் தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள் என்கிற அடிப்படையில் தண்டத் தீர்வை போடுகிற பழக்கம் இருக்கிறது. அப்படிச் திருட்டுத்தனமாகத் தண்ணீர் எடுப்பவர்களைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதேசமயம் நீண்டகாலமாக அவர்கள் அப்படித் தண்ணீர் எடுத்துச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள் என்றால் அதை எந்தவகையில் சீர்படுத்தலாம் என்று பார்க்கவேண்டுமே தவிர மேலும் மேலும் பல மடங்கு தண்டத் தீர்வை போடுவதில் பயன் இல்லை.

என்னுடைய தொகுதியில் மேட்டூர் பகுதியில் பல காலமாகத் தண்ணீர் தேக்கப் பகுதிகளில் சாகுபடி செய்துவருகிறார்கள். அனை வருவதற்கு முன்பே சாகுபடி செய்யப்பட்ட இடங்கள். அனை வந்தது. இப்போதும் தொடந்து

1972 மார்ச் 13]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஆனால் இப்படி இவர்கள் சாகுபடி செய்வதன் மூலம் தண்ணீர் தேக்கப் பகுதி மேடிட்டுப் போகும், தண்ணீர் குறைந்துவிடும் என்கிறார்கள். அதற்காக ஓரங்களில் எல்லாம் மரங்கள் வைக்க வேண்டுமென்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு மரங்கள் நடப்பட்டுவிட்டன. உள்ளே விவசாயம் செய்கிறார்கள்—மண் வெட்டி சாகுபடி செய்வதனால் பள்ளமாகலாமே தவிர மேடிட்டுப் போக வழியில்லை. அவர்களை அந்த இடத்தில் இருந்து வெளியேற்றுவதனால் நிலமில்லாத அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் நிலம் கொடுத்துவிட்டு வெளியேற்றுவதுதான் பொருத்தமாக, நியாயமாக இருக்கும். அதைவிடுத்து 1967-க்குப் பிறகு நாம் வந்த பிறகு தான் அவர்களுக்கு 20 மடங்கு தண்டத் தீர்வை போட ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இது சரியல்ல. அதுவும் வருடாவருடம் சொல்லி நான்கு ஆண்டுகளாக அந்தத் தண்டத் தீர்வை ஒத்திவைக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு அந்த நான்கு வருஷ தண்டத் தீர்வையும் சேர்த்து வருவிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். இதன்பேரில் நான் அமைச்சரிடத்தில் சொன்னேன். அவர்களும் கனிவுடன் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரைப் போய் விசாரித்து வரச் சொன்னார். அவர் வந்தார். ஆயினும் இன்றுவரை எவ்வித உத்தரவும் போடப்படவில்லை. இதற்கிடையில் 'நீங்கள் வரியைக் கட்டாவிட்டால் உங்கள் தட்டுமுட்டு சாமான்கள், ஆடுமாடுகள் இவற்றைப் பிடித்துப் போய்விடுவோம்' என்று கிராம அதிகாரிகள் மிரட்டுகிறார்கள். அதுபற்றி நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலும் சென்று சொன்னேன். மேலே இருந்து எங்களுக்கு உத்தரவு வரவில்லையே என்கிறார். இதுபற்றி தகராறு எழுந்து ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் வந்து பார்த்துப் போயிருக்கிற நேரத்தில் அவர்களது உத்தரவு வரும் வரையிலாவது ஸ்டே கொடுக்க அவருக்கு அதிகாரம் இல்லையா? மேலே சொல்லி சீக்கிரம் உத்தரவு வரச் செய்யுங்கள் என்கிறார். இதுபற்றி அரசு உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சிலைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. அந்தக் கவுன்சில் ரிப்போர்ட் வருடா வருடம் சட்ட சபைக்கு வருகிறது. ஆனால் இங்கே உள்ளவர்கள் அதை விவாதிக்க சந்தர்ப்பமே இல்லை. ஜில்லா போர்டு கவுன்சில் தீர்மானம், அவற்றின் மீதான கருத்து இவை வருகிறதே தவிர அந்தத் தீர்மானங்களை செயல்படுத்த என்ன என்ன செய்யலாம் என்பதாக இந்தச் சபையில் விவாதிக்க வழியே இல்லை. அதுபோன்ற ஏற்பாட்டைச் செய்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். இன்னும் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அதிகநேரம் கொடுத்தால் முக்கியமான சிலபல விஷயங்களைச் சொல்லலாம். அவர் அதிக நேரம் கொடுக்க மறுப்பதால் இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பதினைந்து நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். மற்றும் பத்துப் பேர்கள் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது. அடுத்தவர்களுடைய உரிமை ஆரம்பிக்கிறபோது உங்களது உரிமை முடிந்து விடுகிறது.

[1972 மார்ச் 13]

* திரு. சி. இராமநாதன் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கோரியிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து எனது உரையை ஆற்றுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பினை நல்கியதற்காக முதற்கண் தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தமிழகத்தில் பொறுப்பேற்ற பிறகு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற திறமையான நடவடிக்கைகள்—இந்த அரசு சிறப்பான நல்லதொரு சமுதாய அமைப்பினை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதற்கு அடையாளம்.

இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற நல்ல திட்டங்களில்—ஏழை எளியவர்களுக்கு நிலப்பட்டா வழங்குகிற திட்டம் மிகச் சிறப்பாக இந்த ஆட்சியால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் செய்யாததை இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் அதிக அளவில் நிலப்பட்டா வழங்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அதேபோல தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாய மக்கள் பயன்படுகிற முறையில் அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைகளைச் சொந்தமாக்கித்தர அரசு முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். 50 ஆயிரம் ஏக்கரா காடு தரிசு நிலங்கள் வழங்கப்பட இருப்பதையும் காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சிறப்பான திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபோது ஏற்படுகிற சிறு குறைபாடுகளையும் நீக்குவதற்கு நாம் முன்வர வேண்டும். பொதுவாக இன்றைய தினம் காடு புறம் போக்கு நிலங்களை ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் அவற்றைப் புஞ்சையாக இனமாற்றம் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தைப் பெற, அவ்வாறு இனமாற்றம் செய்ய அரசாங்கம் வரையிலே வர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. சில மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இனமாற்றம் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களிடமே இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆகவே, இனமாற்றம் செய்யும் அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கே வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தஞ்சை தரிசு, புஞ்சை தரிசு ஆகிய புறம்போக்குகளைத் தவிர, ஏரி புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் புறம்போக்காக இருந்தாலும், அல்லது எந்தப் புறம்போக்காக இருந்தாலும், இனமாற்றம் செய்ய அரசாங்கம் வரையில் வர வேண்டிய நிலையை ஒழித்து, மாவட்ட அளவிலே இனமாற்றம் செய்யலாம் என்கிற நிலையை உண்டாக்கினால், நிலத்தில் சுறுசுறுப்பாக உழைக்கின்ற விவசாயிகள், தங்களுக்குச் சொந்த நிலம் இல்லையே என்று ஏங்கும் நிலையைப் போக்கலாம், இன்றைய தினம் கிராமங்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை எளியவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது.

1972 மார்ச் 13]

[திரு. சி. இராமநாதன்]

நில அளவு செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை வருகிறபோது, விட்டுப்போனதற்காக எண் 1300 ஜி.ஓ. வைப் பயன்படுத்தி நிலச் சுவான்தார்கள் ஓ.எஸ்.ஸில் மனுச் செய்து விடுகிறார்கள். அப்படி மனுச் செய்கிற நேரத்தில் ஓரளவுக்கு உத்தரவு வரும் வரையில் பட்டா கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் ஓ.எஸ்.ஸில் மனுச் செய்து கொள்ளக்கூடாது என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை பல்லாண்டுக் காலமாக பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய அனுபோகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இவ்வாறு ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறபோது சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த நிலச்சுவான்தார்கள் நீதிமன்றங்கள் வரை போக வேண்டிய நிலைமையுடைய ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களிடம் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை அரசே கைப்பற்றி ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பட்டா வழங்கவேண்டும்.

இன்றைய தினம் சூத்தகை உரிமையைப் பதிவு செய்கிற சட்டத்தை தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை மாவட்டங்களிலே நடைமுறையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களிலும் இதை அமல்படுத்த இருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைய தினம் சூத்தகை பதிவுபெற்ற கிராமங்களின் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால், சூத்தகை உரிமை பதிவு இல்லை யென்கிற கிராமங்களின் பட்டியல்தான் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அதற்குக் காரணம், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் பெரும்பாலும் வாய்மூலமாக சூத்தகைக்கு உழுகின்ற விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். வாய்மூலமாக சூத்தகை பெற்று உழுகின்ற விவசாயிகள், சூத்தகை உரிமை கோரி மனுச் செய்து கொண்டால், தக்க ஆதாரம் இல்லையென்று மனு நிராகரிக்கப்படுவதோடு, சம்பந்தப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களால் அந்த விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்து விடுகிறது. எனவே, அந்த விவசாயிகளுக்குப் பலன் தருகின்ற வகையில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குடியானவர்கள் சூத்தகை வாரத்திற்குப் பதிவு செய்துகொண்டால், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள கிராம அதிகாரிகளோடு, அங்குள்ள பொது மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு, அங்குள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் ஆகியோர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து, அவர்கள் சூத்தகைக்காரர்களா, வாரதாரர்களா என்று பார்த்தால், இன்னும் பயனுள்ள சட்டமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் வருவாய்த் துறை வாரியத்தை மாற்றியமைப்பதன் மூலமும், ஜமாபந்தியை ஒழிப்பதன் மூலமும் நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. எந்தச்

[திரு. சி. இராமநாதன்]

[1972 மார்ச் 13]

சட்டத்தை நாம் போட்டாலும்—நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமாக இருந்தாலும், குத்தகைதாரர்கள் சட்டமாக இருந்தாலும்—ஆதாரமான அத்தாட்சிகளைத் தருகின்ற பொறுப்பு கிராம அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிறது. பொதுவாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிராம அதிகாரிகள் இந்த வேலையைச் செய்வதன் மூலம் ஏழைகளுக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பணியாற்றுவவர்கள் அல்ல. பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்களைக் கொண்டு நாம் நினைக்கின்ற சோஷலிச திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. ஆகவே, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் போடுகின்ற எந்தத் திட்டமும் கிராமத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களுக்கு நல்ல திட்டமாக சிறப்புற அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகின்ற இந்த அரசின் உணவு வருவாய்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ரயத்துவாரி சட்டத்தை அமல் செய்யும்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களை மனத்திற்கொண்டு, நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 7 ஆண்டுகளுக்குள்ள வரி பாக்கியை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த நல்ல செய்தியை கூறியதற்காக முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ரயத்துவாரி முறை அமல்படுத்தும்போது பல்வேறு துன்பங்கள் ஏற்படும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே நேரில் வந்திருந்து நிலைமையைக் கண்டெறிந்து வந்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட இதை அமல் செய்யும் போது, நிலத்தின் தரத்தைப் பிரிக்கின்ற போது ஏற்படுகின்ற வகையில் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க கூடாது என்று விவசாயிகள் எடுத்துக் கூறினார்கள். காரணங்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற சீதோஷ்ணம், நிலவளம் போன்ற காரணத்தால், முதல் தர நிலமாக இருப்பதை நெல்லை மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களிலுள்ள இரண்டாம் தரம், மூன்றாம் தரமாக உள்ள நிலத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை நான் இப்போதும் வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரீ-சர்வே அண்டு செட்டில்மெண்டு. இதில் பல்வேறு குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. அதில் இருக்கின்ற தவறுகள் ஒருவருக்கு அளிக்கப்பட்ட பட்டவானது, இன்னொருவர் நிலத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது.

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ரீ-சர்வே நடத்தும்போது கூட ஒவ்வொரு வருடைய நிலத்தின் பவுண்டரி, அனுபவ பாத்தியதை இவற்றை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் சர்வே செய்ததால் பல்வேறு தகராறுகள் இருக்கின்றன. உடனடியாக இந்த இலாகா இதைத் தீர்த்து வைக்கவில்லை என்றால் ஏழை விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று வாதாட வேண்டிய நிலை உருவாகும். இந்த நிலையை ஏற்படுத்தாமல் இலாகாவே இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரெவின்யூ கிராமங்களின் எல்லையை மாற்றியமைக்க வேண்டிய திட்டம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் பெரிய கிராமங்களை சிறு சிறு கிராமங்களாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் விஷயத்தில் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இப்போது இருக்கும் முறை மாற்றப்படக்கூடாது. தேவையானால் இந்த முறையை மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமே தவிர, மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கும் முறையை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் புகுத்தக்கூடாது. வெளிமாவட்டங்களில் இருக்கும் முறையில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன.

அடுத்ததாக, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்தக் குறிப்பிலே பல லட்சம் ஏக்கர் நிலம் பல லட்ச ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். - அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஒரு சென்ட் கூட நிலம் கொடுக்கவில்லை, காரணம் இன்னும் ரயத்துவாரி முறை அங்கு வரவில்லை, வந்தவுடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ரீ-சர்வே செய்தபோது ஏழைகளிடத்தில் ஒவ்வொருவரிடம் எவ்வளவு நிலம் கைவசம் இருக்கிறது என்று சர்வே செய்யவில்லை. அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு எவ்வளவு நிலம், விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு நிலம் தேவைப்படுகிறதோ, அதோடு அவர்கள் கைவசம் இருக்கும் நிலம் இவற்றைப் பார்த்து, ரீ-சர்வே செய்து அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பட்டாக்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு அக்ரி கல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் எக்ஸ்டென்ட் செய்யப்போகிறோம் என்றும் இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே அதற்குச் சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்திலே பல்வேறு இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலையிலே அப்படியே அந்தச் சட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரித்தால் அங்கே உள்ள ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பாக ஏழைகள் பாதிக்கப்படாத முறையில் இருப்பதற்கு சட்டத்தில் தேவையான திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும்.

எங்களுடைய மாவட்டத்திலே கண்டுகிடுஷி, பாட்டம் போன்ற சில பிரத்தியேகமான முறையிலுள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களானது திருவிதாங்கூர்-கொச்சி மகாராஜாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களாக இருந்தன.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 மார்ச் 13]

அந்த நிலங்கள் குறைந்த அளவுதான் நமது மாநிலத்திற்குச் சேர்ந்தது. ஆனால் அதிக அளவு அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்தில் உட்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் அந்த அரசாங்கம் அதற்கான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்துகொடுத்துவிட்டார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுக்கு அதிகப் பளு ஏற்படாத முறையிலே பெயரளவுக்கு காம்பன்சேஷன் வாங்கி பட்டாசெய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையைப் போலவே இங்கேயும் விவசாயிகளிடமிருந்து பெயரளவில் காம்பன்சேஷன் வாங்கிக்கொண்டு பட்டாசெய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக முத்திரைத்தாள் நிர்வாகத்தில் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பாகிஸ்தான் யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்தபொழுது 2½% முத்திரைத் தாள் மீது கூடுதலாக தீர்வை விதிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த யுத்தமும் ஒழிந்தது. வெற்றியும் அடைந்துவிட்டோம். எனவே யுத்தத்திற்காகப் போடப்பட்ட அந்தத் தீர்வையை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசின் வாணிகத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு வார்த்தை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசு அரிசி, நெல் மட்டும்தான் கொள்முதல் செய்கிறது. இதனால் ஓரளவுக்கு ஏழைகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தாலும் பல அத்தியாவசியப் பண்டங்களை வாங்குவதற்கு ஏழைகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விலை விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டு போகிற நிலையிலே அவர்கள் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் போன்றவற்றையும் அரசாங்கம் வாங்கி ஏழைகளுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசாங்கம் விநியோகம் செய்யும் அரிசி படி ரூ. 2.20 ஆக இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற இடங்களிலே கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் ஏழைகளுக்கு அரிசி ரூ. 1.50 அளவுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தில் மனு நீதி முறை நடத்தப்படுகிறது. அதனால் அந்த மக்களுக்கும் அந்த கலெக்டருக்கும் ஏமாற்றம்தான், கலெக்டரைக் கேட்டாலே சொல்வார்கள்.

To what extent it is a waste of time, is known. By this Scheme, Collector's time as well as the people's time is wasted and it does not serve any useful purpose.

மனு நீதி முறைப்படி எந்தவிதமான நன்மையையும் இந்த ஆட்சியினால்

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

செய்ய முடியவில்லை. மக்களுக்கு இன்றைக்கு வேலையில்லை. வாழ்க்கை வசதி இல்லை, இதுபோன்ற பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன, வாரத்தில் ஒரு நாள் என்று ஒதுக்கி அதன் காரணமாக கலெக்டரும் வேறு வேலை பார்க்க முடியாமல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கில் மனுக்கள் வருகின்றன. அந்த மனுக்களின் மீது அரசாங்கத்தினால் உடனடியாக தீர்ப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையில் இல்லை, எனவே அந்த மாதிரி மக்களை ஏமாற்றக் கூடிய முறையிலே இருப்பதால் அந்த மனு நீதித் திட்டத்தை உடனடியாகக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பென்ஷனைப் பொறுத்த வரையிலும் நமது அன்டை மாநிலமான கேரளத் திற்கு வருவாய் நம்மைவிட குறைந்த நிலைமையிலே இருந்தாலும் நமது அரசாங்கம் கொடுக்கிற அளவைவிட பென்ஷன் அதிகமாகக் கொடுக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் கூட நம்மைவிட அதிகமாகப் பென்ஷன் கொடுக்கிறது. இன்றைய தினம் விலைவாசி ஏறியிருக்கிற நிலைமையில், மற்றும் பல்வேறு காரியங்களும் இருக்கிற நிலைமையில் நாம் அளிக்கக்கூடிய பென்ஷனை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ரெவின்யூ போர்டுபற்றி ஒரு வார்த்தை. மறைந்த முதல்வர் அண்ணாதுரை அவர்கள் பல்வேறு தடவைகளில், ஆணித்தரமாக

“The Revenue Board is a white elephant. It should be abolished. We have accepted the principle and decided to abolish it. We are going to abolish it.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சராக அப்பொழுது இருந்த இன்றைய மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களும் கூட பல்வேறு தடவைகளில் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலைமையில் அரசாங்கம் அதை கைவிட்டு விட்டார்களா, அல்லது கொள்கையளவிலாவது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா என்பதை மக்கள் கவலையோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையை அரசாங்கம் கைவிட இருப்பதாகத் தென்படுகிறது. அந்தக் கொள்கையை அமல் நடத்த முடியவில்லையென்றால், மக்களுக்கு வாக்களித்து விட்டோம், முடியவில்லை என்று எப்படிச் சொல்வது என்ற தயக்கம் அரசாங்கத்திற்குத் தேவையில்லை. நடைமுறையில் வா இருக்கிறது அல்லது இல்லை என்று அறிவிக்கலாம். ரெவின்யூபோர்டு அபாலிஷ் செய்வது என்ற வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்று இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே அறிவித்துவிட்டால் திருப்தி ஏற்படும். அல்லது அமல் செய்வோம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லவேண்டும். ஆகவே என் கட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து இவ்வளவு நேரம்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 மார்ச் 13]

தாராளமாக சமயம் கொடுத்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU B. VENKATASWAMY : I think the Hon. Deputy Speaker for having given me an opportunity to speak a few words in support of the cut motion moved on behalf of the Swatantra Party.

Regarding Pattas, no ryot is able to get loan since no separate pattas have been issued to the ryots in some areas, even though partition deeds and other documents have been registered in the office of Sub-Registrar. This must be taken note of and those who are having lands should be given their separate pattas.

The ryots are finding it difficult to get loans. There was a proposal before Government to give pass book to each farmer. I do not know what happened to that proposal. Each and every time the farmer has to go to revenue office hunting after papers.

Regarding vested panchayat porambores some are cultivating in that land and the Government is Collecting penalties. But I do not know so far that any amount has been reimbursed to any panchayat in the State. Since the financial position of the panchayat is not very sound, I request that the amount collected by the Government may be reimbursed to the panchayat.

Regarding District Development Council, more powers should be given to it. I think the Reorganisation Committee is going into that question. Rs. 4 crores have been given as drought relief to Ramanathapuram and Dharmapuri due to drought relief.

Regarding Ramanathapuram and Dharmapuri districts, the Hon. Minister knows the districts very well. Four crores of rupees have been allotted for the two districts, at the rate of Rs. 2 crores for each district. It is not at all sufficient for a backward area and for a purely drought area. Every year it is affected by drought. So, I request the Hon. Minister to see that these areas are declared as permanently drought-affected areas and more things are introduced there. Some tanks and other things there should be improved. Since 4 or 5 years in this House we are stressing it. So, I request you to consider this aspect very sympathetically because it is a very backward area. There is no industry in that area.

1972 மார்ச் 13]

[Thiru B. Venkataswamy]

Regarding pension, Sir, it is regrettable to note that no financial relief has been granted to pensioners in spite of assurances given on the floor of the House by the Chief Minister that relief will be granted when State finances improve. Now we have surplus budget and the case of pensioners deserves consideration. In Kerala the minimum pension of retired Government Officials has been raised to Rs. 50. Here in Tamil Nadu, it is Rs. 30. This should be raised to Rs. 50 as in Kerala in keeping with our professions of sympathy to the poor and weaker sections of society. *Ad hoc* increase of pension should be sanctioned to meet the rising cost of pricess. The Tamil Nadu Pay Commission has recommended grant of Dearness Allowance to existing pensioners at half the rates of Dearness Allowance granted to those in service. This has not been implemented. Considering the economic difficulties of pensioners, this proposal of the Tamil Nadu Pay Commission should be implemented without further delay.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை.)

Regarding the stamp duty, Sir, which the Government have recently levied, it has been challenged in the Court of Law and a ruling has been given that it is an inequitous stamp duty. I do not want to discuss it because it is still in Court. I think it is pending in the Supreme Court. (A voice: Writ Appeal). So, I want to stress at this time that even justice demands that the State Government re-examine their stand on this and other such levies to reduce uncalled for burdens on the public.

“The impost of a heavy stamp fee on loan bonds executed by policy-holders of the Life Insurance Corporation is another instance in point. The Court fees collected through sale of judicial stamps and related receipts (which is estimated at Rs. 2.67 crores for 1971-72) are also an item of a service charge converted into a source of revenue. In this case, the effect is to make recourse to courts unduly expensive, thereby denying justice particularly to the poorer sections of society who cannot afford that cost”.

The above is quoted from the Editorial of ‘Hindu’ dated 12th January 1972. ‘The Hindu’ is an important paper. I request the Government to re-examine this issue and see that the stamp duty is minimised.

[Thiru B. Venkataswamy]

[1972 மார்ச் 13]

Regarding recovery of loans, the recovery of loans in every district, I think, is very harsh. So many people in the Revenue Department are collecting the amounts. Those who are in a position to pay, let them pay, and we welcome it. But the revenue authorities are attaching the properties of poor people and they are also attaching their animals, bulls and other things. So, I request the Government to take a very lenient view in this matter. Recently I came from my area and the Revenue Divisional Officer has called for a meeting and fixed 15th as the last date for collection of loans. They want to collect the loans within 15th of this month. Hon. Minister knows the entire district. He must take a lenient view in the matter of collection of loans and the ryots may be allowed to repay in instalment basis. Such a harsh order will affect the economy of the ryots.

Regarding assignment of lands, some lands have been classified as well-wooded area, that is, Natrapalayam, Urigam and other areas of Denkanikota taluk. There some people have classified the lands as well-wooded forests. There is no wood at all there. Some Officers may go and inspect the place. Since 30 years people have encroached that area and are doing cultivation. But every year they will have to pay penalty. Therefore, I request the Government to take a more sympathetic view and assign these lands to the cultivators.

Regarding bifurcation of taluks, my friend Thiru Kothandaramiah has already mentioned about some villages. Some villages are very close to Hosur and they have to go only five miles. But if they have to go to Dankanikota, they have to go 20 miles to headquarters. The villages are Pedda Belagondapally, Mathagondapally, Kumaganapally, Kalukondapally which are situated at a distance of five miles to Hosur, but 20 miles to Danganikota. The Panchayats have also passed resolutions giving their willingness to join Hosur. I request the Hon. Minister to consider this case sympathetically and change these villages to Hosur Taluk. With this I conclude my speech. Thank you, Sir.

* திரு. மூ. மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கோரியுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

[திரு. மூ. மாரிமுத்து]

வருவாய்த் துறையில் இன்றைக்குப் பல திட்டங்களை வகுத்து அவையெல்லாம் எல்லோரும் பாராட்டுகின்ற அளவில் செயல்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக மனு நீதி முறை, அரிசனங்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும் வீட்டு மனை அடைமானம் செய்வது, அவர்கள் ஆக்கிரமித்துப் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலத்தை அடைமானம் செய்வது, வருவாய்த் துறை வாரியத்தை சீர்திருத்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வது, பாசனத் திட்டங்களில் உள்ள தண்ணீர் வரியை மாற்றியமைப்பது போன்ற பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. அதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பாக, பஞ்ச நிவாரணத் திட்டத்தின் கீழ் பல நல்ல வேலைகளையெல்லாம் வருவாய்த் துறை மேற்கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக என்ருமே பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்படும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டங்களுக்கு தனி சிறப்புத் திட்டம் அமைத்து 4 கோடி ரூபாய் அளவிலே செயல்பட்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் விவசாயத்திற்கு நல்லமுறையிலே ஏரி, குளங்களை வெட்டுவது மட்டுமல்லாமல் சாலைகள் போடுவது போன்ற திட்டங்களெல்லாம் இன்றைக்குச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கடந்த 2 வருஷ காலமாக என் பகுதி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு அங்கு குடிதண்ணீருக்குக்கூட மக்கள் அவஸ்தைப்பட்ட நேரத்தில் சுமார் 17½ இலட்சம் ரூபாய் அளவில் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கி கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி, குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதற்கு என் தொகுதி மக்களின் சார்பாக சம்பந்தப்பட்ட துறையினருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த 17½ லட்சம் ரூபாயில் சுமார் 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படாமலிருக்கிறது. அந்த நிதியைக் கொண்டு, ஏழை அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் மேல்நிலைத் தொட்டிகள் இருக்கும் இடங்களில் பைப்புகள் வைக்கும் அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு வருவாய்த் துறையில், அதாவது என் பகுதியில் குறைந்தது நான்கைந்து ஆண்டுக் காலத்தில் ஆயிரத்திற்கும் மேலாக அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனை நிலம் பட்டா செய்து கொடுத்துள்ளார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், ஏழை அரிசன மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள், ஏழை விவசாயிகள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருந்த 10,000-க்கும் மேற்பட்ட நிலங்களை இன்றைக்கு நமது அரசாங்கம் அடைமானம் செய்து பட்டா கொடுத்து அவர்களுக்குக் கடன் போன்ற நல்ல நிலைமைகளுக்கெல்லாம் அனுமதி கொடுத்து செயல்பட்டு வருகிறது. அடைமானம் செய்வதற்கு 2 தாசில்தார்களை நியமித்து துரிதப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. குறைந்தது 3,000 ஏக்கர் நிலம் அங்கு தரிசு நிலமாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை பட்டா செய்ய துரிதப்படுத்தப்பட

[1972 மார்ச் 13]

வேண்டும். அதிகாரிகளும், இது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களும் இன்னும் இந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டிய நல்ல ஆக்கமும் ஊக்கமும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடைமானம் செய்யும்பொழுது, பட்டா செய்யும்பொழுது சில குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக, 10 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு 5 ஏக்கர் மட்டும் அரசாங்கம் பட்டா கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது. மீதமுள்ள 5 ஏக்கரை அவரது மனைவிக்கோ அல்லது பிள்ளைக்கோ அடைமானம் செய்யும் நிலையை ஊரிலிருக்கும் கிராமக் கர்ணங்கள் உருவாக்குகிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் கூடச் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தற்போது விவசாயிகள் விரைவில் கடன்பெற முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி கடன் பெற குறைந்தது இரண்டு மூன்று மாத காலம் ஆகிறது. நிலவள வங்கி மூலமாகவோ, அரசாங்கத் துறை மூலமாகவோ அல்லது மற்ற வங்கிகள் மூலமாகவோ கடன் பெற வேண்டுமென்றால் உள்நூர் கிராமக் கர்ணத் திடம் அத்தாட்சி பெறவேண்டும். அப்போதுதான் கடன் பெற முடியும். இதை விரைவில் பெற ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ஒரு காட்டு கொடுத்துவிட வேண்டும். அந்தக் காட்டில் அந்த விவசாயியினுடைய நிலத்தின் விஸ்தீரணம், அதன் மதிப்பு, ஏற்கனவே பெறப்பட்ட கடன் தொகை, எவ்வளவு தொகை மேலும் தரலாம் என்ற விவரங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும். அப்படி ஒரு காட்டு இருந்தால் வருமான வரி கட்டக்கூடிய நிலையில் விவரங்களை அறிய அந்தக் காட்டைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். கரும்பு பயிரிடுகிறார்களா, அல்லது வாழை பயிரிடுகிறார்களா அல்லது நெல் பயிரிட்டிருக்கிறார்களா என்ற விவரங்களையும் அந்தக் காட்டில் பதிந்து எந்த அளவுக்கு கரும்போ மற்ற விளை பொருள்களோ பயிரிடுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு வருமான வரியைக் கணக்குப் பார்க்கவும் உதவியாக இருக்கும். அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு அலுவலகமும் பரவலாக பல இடங்களில் அமைந்திருக்கின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தின் அருகிலேயே எல்லா அலுவலகங்களும் இருந்தால்தான் விவசாயிகளும், பொதுமக்களும் நல்ல முறையில் பயன் பெற ஏதுவாக இருக்கும். இன்று எல்லா மாவட்ட அலுவலகங்களும் வாடகைக் கட்டடத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சேலத்தில்

1972 மார்ச் 13]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

வணிக வரி கட்டடத்தைத் திறந்து வைக்கும்போது சொன்னார்கள். இதுபோன்ற கட்டடங்கள் அதிகமாவதன் மூலந்தான் வாடகையாக அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை மிச்சப்படுத்த முடியும் என்று சொன்னார்கள். முதல்வர் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கூட அப்படிச் சொன்னார்கள். இதற்காக தனியாக ஒரு திட்டத்தை வகுத்து ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில் அலுவலகக் கட்டடங்களைக் கட்டும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை பத்து, பதினைந்து ஆண்டுக் காலமாக தலைவாசலில் ஒரு பதிவு அலுவலகம் திறக்க வேண்டுமென்று கோசி வருகிறோம். இந்த நிதி ஆண்டிலே அதைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய நிலையை உருவாக்கியதற்காக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக அந்தத் தொகுதி மக்களுடைய சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக அரிசன மக்கள் நல்ல முறையில் வாழவும் அவர்களுடைய நிலத்திற்குப் பட்டா பெறவும் வழிவகுக்கக்கூடிய முறையில் இந்த மான்யக் கோரிக்கை அமைந்திருப்பதால் மீண்டும் வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: உப தலைவர் அவர்களே நான் வீட்டு வசதியைப் பற்றிக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

வீட்டு வசதி போர்டு ஏற்பட்ட பிறகு பல வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். லாண்ட் அக்விசிஷன் ஃபார் ஹவுசிங் என்று கூறப்பட்டிருப்பதில் நிலங்களின் விலை ஏறாமல் தடுப்பதற்காக அது வழியாக இருக்கும் என்றுதான் செய்யப்படுகிறது. ஒன்பது, பத்து, பதினேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட மனைகள், கட்டப்பட்ட வீடுகள் எல்லாம் இன்னும் சொந்தக்காரர்களுக்கு ரிஜிஸ்டர் செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. Housing Board யாரிடத்திலிருந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்தார்களோ அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஹையர் காம்ப்ளெஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோர்ட்டுக்குச் சென்றதாகவும் இன்னும் தீர்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. இந்த நிலைமையைத் தீர்க்க இன்னும் எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகும் என்று தெரியவில்லை. அரசு இதைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்கள், நடுத்தர வருமானம் பெறுபவர்கள் என்றெல்லாம் சிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் டிபாஸ்ட் இருந்தபோதே பிரித்து ஆர்டர் ஆப் பிரிபரன்ஸ், அக்கார்டிங் டு பிரிபரன்ஸ்' என்ற முறையில் கொடுத்தார்கள்.

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1972 மார்ச் 13]

உள்ளபடியே வீடு இல்லாதவர்களுக்கும், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் லோ இன்கம், மிடிஸ் இன்கம் என்று பிரையரிடி கொடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டுத்தான் டீக்ட்டர்ஸ், அட்வகேட்ஸ் ஆகியவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது ஒரு லாட்டரி முறையை வைத்ததன் காரணமாக ஏற்கனவே இரண்டு வீடு, மூன்று வீடு என்று வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கே ஹவுசிங் போர்டு மூலமாக வீடு கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்று மிகக் குறைந்த வருமான முடையவர்களுக்கு Last Grade Servants பியூன்கள், ஆர்டிசான் போன்றவர்களுக்கு வீடு கொடுப்பதற்கு ஒரு ஸ்கீம் இருந்தது. இப்போது என்னவாயிற்று அந்த ஸ்கீம் என்று தெரியவில்லை. அதுபற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எவ்வளவு பேர் இந்த அடிப்படையில் வருகிறார்கள் என்று ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் எடுத்து அந்த அடிப்படையில் இதுவரை எவ்வளவு பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இன்னும் எவ்வளவு பேருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இதிலே குறிப்பிடவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆர்டிசான் ஸ்கீமில் நிலம் கொடுத்து வீடு கட்டப் பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் அதைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக ஹவுசிங் போர்டிலிருந்து உத்தரவு வந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. நாமே நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களுடைய நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டு திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டக் கடன் கொடுப்பது போன்ற அடிப்படையில் Artisan Scheme -ல் கொடுத்த நிலத்தில் இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவுக்குத்தான் வீடு கட்ட வேண்டும் என்று ஒரு முறையை ஏற்படுத்தி அந்தப் பணத்தை அவர்களுக்கு கடனாக கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து ஸ்லம் கிளியான்ஸ் ஸ்கீமை எடுத்துக்கொண்டால் எப்படி நாம் சிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஸ்கீமை மற்ற பகுதிகளுக்கும் எக்ஸ்டென்ட் செய்தோமோ அதே போன்று மதுரை, கோவை, திருச்சி போன்ற இடங்களுக்கும் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெனமென்ட்ஸ் விட்டிருப்பதில் நிறையக் கோளாறுகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. டெனமென்ட்ஸ் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நான் இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக, பல இடங்களில் பல கட்சிகளைச் சார்ந்த சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சங்கங்களுக்கு ஒரு பொறுப்பைக் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் ரெகமென்ட் செய்தால்தான் ஏழைகளுக்கு டெனமென்ட்ஸ் தரப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 13]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சகோதரியாருடைய தவறான கருத்தைத் திருத்த வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிறேன். எந்தச் சங்கமானாலும் அல்லது எந்த மன்றமானாலும் சரி, எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அதற் காகக் குடிசைமாற்று வாரியம் எந்தவிதமான சலுகைகளும் தருவதில்லை.

முன்பிருந்த குடியிருப்புகளில் ஏராளமானோர் தவறாக அங்கு கொண்டு போய் வைக்கப்பட்டார்கள். அந்த டெனமென்ட்ஸை அவர்கள் ஏராளமான விலைக்கும் விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். குடிசைமாற்று வாரியம் ஏற்பட்ட பிறகு ஒரு நாள் திடீரென்று யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பார்த்து புகைப்படம் எடுத்தோம். அப்படி எடுக்கப்பட்டு, யார் யார் எல்லாம் பணம் கொடுத்து ஏமாந்தார்களோ அவர்கள் ஒரு உரிய தொகையை அபராதமாகக் கட்டினால் கொடுக்கலாம் என்று அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறோம். புதிய குடி யிருப்புகள் புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டபோது யார் யார் குடியிருந்தார்களோ அவர்களுக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதை அவர்களுக்கு தகவலுக்காகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தவறான தகவலை நான் ஒருநாளும் தர மாட்டேன். எனக்கு இந்த ஹெஸ்கிங் போர்ட் பற்றி நன்கு தெரியும். டென மென்ட்ஸ் பற்றியும் நன்கு தெரியும். லி.ஐ.டி. ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து அதில் எனக்கு ஒரு தொடர்பு இருந்திருக்கிறது. ஆகவே நான் தவறான தகவலைக் கொடுக்கமாட்டேன். எங்கள் ஆட்சித் காலத்தில் படம் பிடிப்பதற்கு அந்த மக்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. நாங்கள் என்ன கிரிமினல்ஸ்? எங்களைப் படம் பிடிக்கவேண்டாமா என்று பெரிய ஆட்சேபணைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. We wanted to rectify it and then regularise it. ஏற்கனவே tenements- இல் இருந்தவர்கள் சப்-டெனன்ட்ஸை விட்டுச் சென்றிருக் கிறார்கள். வாடகை பாக்கியை ஏற்கனவே இருந்த டெனன்ட்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். அது ரூ. 300, ரூ. 400 என்று இருக்கிறது Sub-tenants ஆக வந்தவர்களும் ஏழைகள், அவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்க வேண்டும், அந்த வகையில்தான் குறைந்த வாடகை வாங்குகிறோம். ஆகவே இப்போது sub-tenants- களை மொத்தமாக ரூ. 300 அல்லது ரூ. 400 கட்ட வேண்டு மென்றால் அவர்களுக்கு பொறுப்பு இல்லாவிட்டாலும் அதைக் கொடுத்தால்தான் அங்கு இடம் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவு ஒன்று இருக்கிறது. அப்படி இருப்பது தவறு.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இப்படிப்பட்ட தனிப்பட்ட தகவல்கள் என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால் அவைகளைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்தந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில்

[1972 மார்ச் 13]

தள்ளுபடி செய்து கொடுக்கிறோம். சிலவற்றை குறைத்தும் கொடுக்கிறோம். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு முறையில் அவைகளைப் பார்த்துச் செய்யும் வகையில் தீர்க்கப்படுகிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: ஒன்றிரண்டு தகராறுகா இருந்தால் பரவாயில்லை. ரெகுலரைஸ் செய்கிற அளவிற்கு குறைந்தபட்சம் 75% பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது ஹௌசிங் போர்ட் அதிகாரிகளுக்கு தெரியும். இதற்கு முன்பு இருந்த வாடகைக்காரர்கள் வாடகை கொடுக்காத காரணத்தினால் இவர்களை வற்புறுத்தி வாங்குவது நல்லதல்ல, சரியுமல்ல. அவர்களால் அதைக் கொடுக்கவும் இயலாத நிலை இருக்கிறது. ஒரு ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் எடுத்து, அவர்களுக்கு தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ரெகுலரைஸ் செய்ய வேண்டும். பின்பு தொடர்ந்து அவர்கள் வாடகை செலுத்தவில்லை என்றால், நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு பொறுப்பு இல்லாததைக் கொடுக்கச் சொல்வது சரியல்ல. அடுத்தபடியாக, தனியார் துறையில் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகையை 1969-70-ல் இந்தச் சலுகையை யாரும் பெறவில்லை. 1971-72-லும் தனியார் துறையில் உள்ள தொழிற்சாலைப் பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டிக்கொடுக்கும் பணிக்குச் செய்யும் வசதியை யாரும் பெறவில்லை. காரணம் தெரியவில்லை. தொழிற்சாலைகள் பெருகி வருகின்றன. ஆனால் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்காத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஏன் அவர்கள் இந்த வசதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை இந்தக் கடன் சதவிகிதம், உதவியின் சதவிகிதம்தான் காரணமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். 1972-73-க்கு டார்ஜெட் 310 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவிற்கு தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அந்தந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்றும் மற்றும் உள்ள திட்டங்களை எல்லாம் நல்லமுறையில் செய்து, நான் கூறியவற்றில் சற்று அதிகக் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உணவு-வருவாய் மானியத்தை வரவேற்று பேசுமுகத்தான் நான் என் உரையைத் துவக்குகின்றேன்.

குற்றம் செய்தவன் தன் மகனானும் கொல்லப்பட்டது கன்றையாயினும் மற்றவர்கள் போற்ற மனு நீதி செய்த கொற்றவன் சோழன் கொடி வழி வந்த தமிழக அரசின் தனி நீதி மனு நீதி, வாழ்க! அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் இந்த மனு நீதித் திட்டத்தினால் நல்ல பலனை அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதால் அதை வரவேற்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று ஜமாபந்திமுறை தொன்றுதொட்டு இந்த நாட்டில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் மனு நீதித் திட்டம் போன்றதுதான் என்றாலும் அம்முறையை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டத்தை அரசு முன்பு எல்லாம் ஆராய்ந்ததாக அறிகிறேன். அப்படியிருந்தால் அந்த ஜமாபந்தி முறையை எடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மனு நீதித் திட்டம் என்பது மாதமொரு முறை அதிகாரிகளையும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் சந்திக்கிற வாய்ப்பாகும். அதேபோன்று கிராம அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை சந்திக்கும் நல்ல வாய்ப்பும், யோசனைகள் சொல்வதற்கு நல்லதொரு நேரமுமாகும் இந்த ஜமாபந்தி முறை.

நில ஒப்படை விஷயத்தில் தமிழக அரசு செய்வதைப் போற்றாத, வாழ்த்தாத ஏழை மக்கள் இருக்கமுடியாது. ஏறக்குறைய நாலரை லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு அதிகமாக இன்றைய தினம் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை புள்ளி விவரங்களிலிருந்து காண்கிறோம். ஏழை மக்களுக்காக, சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுக் கிடக்கிற மக்களுக்காக இந்த அரசு எடுத்துவருகிற முயற்சிகளைப் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பட்டாக்களை சில நேரங்களில் சில பணக்காரர்கள் வேறு போர்வை போர்த்தி ஊடுருவல் செய்து பெறுகிற தன்மை எல்லாம் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தொரு சம்பவத்தை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னபோது அதைத் திரும்பப் பெறும் உரிமை அரசுக்கு இருக்கிறது, பெற்றுக்கொள்வோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படிச் சிலர் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவற்றைத் திரும்பப் பெற்று உண்மையில் யார் யார் ஏழைகள் என்று பார்த்து பட்டா வழங்கும் ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை இராணிப்பேட்டை என் தொகுதி. அங்கு நௌலாக் என்று சொல்லப்படுகிற இடத்தில் ஏறத்தாழ ஒன்பது லட்சம் மரங்கள், ஆர்க்காடு நவாப் ஆண்ட காலத்தில் ஒன்பது லட்சம் மரங்கள் கொண்ட பெரியதொரு தோட்டத்தை உற்பத்தி செய்து அதில் பலவகையான கனி வகைகளை உற்பத்தி செய்து தனது உல்லாசத்திற்காக அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டாலும் இப்போது அதை கோவிந்ததாஸ் என்பவர் ஏலத்திற்கு எடுத்திருக்கிறார்கள்.

இன்று பாலாற்றில் நீர் வராத காரணத்தினால் அந்த ஒன்பது லட்சம் மரங்களும் அழிந்து, பிறகு 1950-ல் ஏற்பட்ட வறட்சி காரணமாக அந்த மரங்கள் எல்லாம் விறகாக்கப்பட்டு அந்த இடம் இன்று விவசாய மக்கள் பயிரிடக்கூடிய

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 13]

நிலமாக சுமார் 1,500 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இயற்றப்பட்ட இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அது வராமல் தனிப்பட்ட ஒரு நபருக்கு சொந்தமாக இருக்கும் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு அவருக்கு கிஸ்தி கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களின் உரிமை அவற்றைப் பயிர் செய்து வருகிறவர்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்க முடியாவிட்டாலும் கூட, பீரீ ஹோல்ட் லான்ட்ஸ் என்ற அடிப்படையில் இருக்கிறது. இதுபற்றி நான் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடமும் நேரடியாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். அவர்கள் ஆவன செய்து அவருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து அல்லது உழவர்களிடம் நஷ்ட ஈடு பெற்று அதை அந்த முதலாளிக்குக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை ஒப்படை செய்ய ஒரு சட்டம் இயற்றி அந்த மக்களுக்கு உதவுவதற்கு வழிவகை செய்து தர வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். காவிரித் தண்ணீரை காலால் மடை தள்ளிவிட்டு பயிர் செய்கிற தஞ்சை செய்கிற விளைச்சலுக்கு சமமாக, அதற்குக் குறையாத அளவுக்கு, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உற்பத்தியிருக்கிறது. அங்கே நாங்கள் மின்சாரப் பம்புகள் போட்டு, கிணற்றிலிருந்து நீரை இறைத்து, ஏரிகள் மூலமாக கிடைக்கிற நீரைக்கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே எந்த ஆறும் இல்லை. பாலாற்றில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும், ஆற்று ஓரம் வரும் ஊற்றால் அங்கே இருக்கும் நிலங்களில் எல்லாம் நல்லவிதமாக பயிர் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். இதனால் அந்தப்பகுதியில் பாலாறு பேசின் பாசனச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப்பாலாறு பேசின் சட்டத்தை எடுத்துவிட்டால் அந்தப் பகுதியில் தஞ்சையை விட அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்து இந்த அரசாங்கத்திற்கு தர வடாற்காடு மாவட்ட மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 30 மைல் வரை இந்தப் பாலாறு பாசனச்சட்டம் வருகிறது. இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது கூடச்சொன்னார்கள். ஜவ்வாது மலை வரை இந்த பாலாறு பேசின் பாசனச் சட்டம் வருகிறது என்று, அதை ஆராய்ந்து, அதை தக்கவகையில் மாற்றித் தந்தால், தமிழ்நாட்டில் உணவு உற்பத்தியில் தஞ்சையை மிஞ்சாவிட்டாலும், தஞ்சைக்கு சமமாக உற்பத்தியெய்வோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

[திரு. கே. எ. வகாப்?]

நில ஒப்படை விஷயத்தில் நான் ஒன்றைக்கூற விரும்புகிறேன். பொதுப் பணித்துறைக்குச் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களில் ஏழைகள் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித்துறைக்கு தேவையில்லாத ரோடு புறம் போக்குகளில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஏழைகளுக்கு அந்த நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுப் பணித்துறைக்கு தேவையிருந்தால் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். இதை சம்பந்தப் பட்ட அமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு, அந்த இடத்தில் உள்ள மக்களுக்கு நிலப்பட்டா செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குக் கூறவேண்டுமென்றால், வந்தவாசி பகுதியில் இப்படி ஒரு இடம் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற மக்கள் மகஜர் கூட அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வந்தவாசிக்கு அருகே பாதிரி கிராமத்தில் இருக்கிற களத்துப்புறம் போக்கு ஒரு ஏக்கர் இருக்கிறது. அந்த பகுதியில் நெசவாளர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை தங்களுக்கே ஒப்படை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அரசு உத்தரவு போட்டது. அங்கே வந்து பார்த்த அதிகாரிகள் ஒரு முடிவைச் சொன்னார்கள். ஒரு பாதி இடத்தை ஏழைகளுக்கு ஒப்படை செய்து விட்டு, இன்னொரு பாதியை கோவிலுக்கு பட்டா செய்து விட்டார்கள். கோவிலுக்கு எப்படி சம்பந்தப்படுத்தினார்கள் என்றால், எங்கள் ஊரில் மயானக்கொள்ளை என்று நடத்துவார்கள். அவர்கள் அதை நடத்திவிட்டு, முடிவிலே அந்த இடத்திலே வந்து கூடுவார்கள். ஆகவே, கோவிலுக்கு தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தப்பகுதியில் ஏழைகள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை சந்திக்க இருக்கிறோம். மிகவும் கருணையோடு இந்தப் பிரச்சனையைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. இன்னும் 55 சென்ட் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இங்கே வாழ்கிற மக்கள் ஏழை நெசவாளர்கள். புறம்போக்கில் முஸ்லீம்கள் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். அதை கோவில் இடம் என்று அதிகாரிகள் மாற்றிவிட்டதால் பலவிதமாக சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுவிடும். கோவில் நிலத்தை முஸ்லீம்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் புறம்போக்கில் கட்டிய இடத்தைத்தான் கோயில் புறம்போக்காக மாற்றி விட்டார்கள். அந்த நோக்கத்தில் இந்தப் பிரச்சனையைப் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1972 மார்ச் 13]

குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க நிலச்சட்டம் கொண்டு வர யிருக்கிறோம். இதனால் குத்தகைதாரர்கள் பயனடையக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறு விவசாயிகள், சிறு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப் படாத நிலையில் இதில் சில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். குத்தகை தாரர்கள் அத்தனைபேரும் குத்தகை தரவேண்டாம் என்ற உணர்வுக்கு வந்து விட்டால், எதிர் காலத்தில் அந்தக் குத்தகை இல்லாமல் போகும் நிலைமை யேற்பட்டுவிடும். அப்படிச் சிறு நிலங்கள் 4-5 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் பம்பு செட்டு போட்டு, ஏரியல் ஸ்பிரே செய்து பயிரிடுகிற நேரத்தில், அவர்களுக்கு குத்தகை இல்லை யென்றாகிவிட்டால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஏனென்றால் பம்பு செட்டு போடவும், ஏரியல் ஸ்பிரேயினுக்கான செலவுக்கும் பட்டா தாரர்கள் தான் பணம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சிறு நில பட்டாதாரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளித்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும் பகுதிகள் என்று கூறுகிற நேரத்தில் வடாற்காடு மாவட்டம் அதையொட்டியிருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, இன்னும் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடுகள் போன்றவைகளைத் தரவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப்பொறுத்தவரையில் கரும்பு மிகவும் முக்கியமான உற்பத்திப் பொருளாக இருக்கிறது. அதற்காக அளிக்கப்படுகின்ற அந்த விலையை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசோடு இந்த அரசு போராடி வாங்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் சர்க்கரை விலையைப் பற்றி சொல்லுகிற நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிக விளக்கமாக அதைப்பற்றிச்சொன்னார்கள். சர்க்கரை விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், வெளியே விற்கும் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்கரைக்கு கிராக்கி அதிகம் இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் வைத்து ரூ. 2 என்று இல்லாமல் இன்னும் கூடுதலாகக் கொடுத்தலாம். வேறு மாநிலத்தில் கரும்பு ஒரு டன் ரூ. 100 விலை கொடுக்கிறார்கள், வருகிற ரெக்கவரி குறைவாக இருந்தும் கூட இப்படிக் கொடுக்கிறார்கள். உத்திரபிரதேசத்தில் கொடுக்கிறார்கள். இதைப்பரிசீலனை செய்து, தமிழகத்தில் கரும்பு உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும் லாபம் ஏற்படுகிற விதத்தில் அந்த விலையை உயர்த்தித் தரும்படியாக மத்திய அரசோடு போராடிக்கேட்டு வாங்கித்தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்

1972 மார்ச் 13]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கும் அறிக்கை மீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நில வருவாய்த் துறை சம்பந்தமாகவும் உணவுத்துறை சம்பந்தமாகவும் தன்னுடைய அறிக்கையிலே விரிவாக குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் வருவாய்த்துறை என்று சொல்கிறபோது, திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப்பிறகு, ரெவின்யூ போர்டை கலைத்து விடுவதாக வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. ரெவின்யூ போர்டு கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று பல்லாண்டுகாலமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒருவர் பாக்கி விடாமல் பேசி வந்திருக்கிறோம். இந்த ரெவின்யூ போர்டு இருப்பது நந்தி சாமி தரிசனம் செய்யப்போகிறவர்களுக்கு தடையாக இருப்பது போல் இருந்து கொண்டு வேகமாக வேலைகளை நடத்த முடியாமல் செய்து விடுகிறது. இதை ஆராய்ந்த பின்னர் தான், இந்த நாட்டு மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றவர்கள் அதை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதை ஒழிப்பது என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்தபிறகும், அதை பரிசீலிப்பதற்காக ஒரு குழுவிடம் இந்தப் பிரச்சனையை விட்டு இருப்பது நாளுக்கு நாள் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டுபோவதற்கான ஒரு காரணமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. உறுதிமொழிக்குமுன் அறிக்கையிலே கூட இது சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி சுட்டிக்காட்டியிருக்கிற நேரத்தில் உடனடியாக இந்த ரெவின்யூ போர்டை கலைப்பது தான் சரியானதாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் சிபார்சு செய்து, இங்கே ரெவின்யூ போர்டில் முடிவு செய்தபிறகு தான் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முடிகிறது. இந்த மாதிரியான காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கலாம். ஐ.ஏ.எஸ். படித்தவர்கள் தான் கலெக்டர்களாக வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு போதுமான அதிகாரங்கள் கொடுத்து, நல்ல விதத்தில் பணியாற்ற வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில ஆர்ஜிதம் போன்ற வேலைகள் மிகவும் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம், பத்தாம்பசலித்தனமார்க் நாம் பிரிட்டிஷ் காலத்தில் ஏற்பட்ட விதிமுறைகளை பின்பற்றி வருவதால் தான். ஆகையால் தான் அந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகள் துரிதமாக நடத்த முடியவில்லை. இன்றையதினம் இருக்கும் ஜனநாயக முறைக்கேற்றப்படி புதிய விதி முறைகள் ஏற்படுத்த

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1972 மார்ச் 13]

வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி அந்த விதிகளை மாற்றுவதன் மூலம் வேகமாக நில ஆர்ஜிதம் செய்து மக்களுக்குத் தேவையான காரியம் செய்யமுடியும். உதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு உதவியாக ஒரு பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்றால் நிலம் தேவைப்பட்டால் அந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்காக அதிகாரங்கள் அதிகாரிகளுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறதா? இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிற விதிகள் இதற்குத் தடையாக இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அந்தத் தடைகளை நீக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும்.

நிலவரி ரத்துச் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 5 ஏக்கரா உள்ள நிலங்களுக்கு நிலவரி ரத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் இதை நம்பினாலும், 5 ஏக்கராவிற்கு நிலவரி ரத்து, புஞ்சை நிலமாக இருந்து நஞ்சை நிலமாக மாற்றியவர்களுக்கு இந்த வரி ரத்து இருக்கிறது. வியாக்கியனத்தைப் பார்க்கும்போது 5 ஏக்கரா நஞ்சை நிலமாக வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கு நிலவரி இருக்கிறது. தயவு செய்து நம்முடைய அரசாங்கம் 5 ஏக்கரா நஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் நிலவரி ரத்து செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சை நிலமாக ஆக்கியவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை. அந்த அடிப்படையில் நஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு புஞ்சை அடிப்படையில் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறது. நஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அது ரத்துச் செய்யப்பட்டது உண்மை. புஞ்சையை நஞ்சையாக ஆக்கியவர்களுக்கு புஞ்சை அடிப்படையில் பேசிக் டாக்ஸ் போடப்பட்டு இருக்கிறது. 5 ஏக்கராவிற்கும் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த பேசிக் டாக்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : என்னுடைய வேண்டுகோள் நஞ்சை நிலத்திற்கு 5 ஏக்கராவிற்கு வரி ரத்துச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது தான். இதைத் தான் நாம் மக்களிடம் சொன்னோம். மக்கள் அதை நம்பினார்கள். ஆகவே புஞ்சை நிலத்திலிருந்து நஞ்சை நிலமாக மாற்றிய நிலங்களுக்கு உள்ள அடிப்படை வரியும், நஞ்சை நிலத்திற்கு உள்ள வரியும் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நில விநியோகம் பற்றி பார்க்கும்போது நம்முடைய அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு 4 லட்சத்து 6 ஆயிரம் ஏக்கராவை எடுத்து 2 லட்சத்து 2 ஆயிரம் பேர்களுக்கு விநியோகம் செய்திருப்பது மிக முன்னேற்றகரமான காரிய

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மாகும். இருந்தாலும், இன்றைய தினம் நில விநியோகத்தில் தவறான காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நிலத்தைக் கொடுக்கும்போது நிலத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் அளிக்கப்படுகிறது. நிலமில்லாத ஏழைகள் என்ற அடிப்படையில் இன்றைய தினம் நிலம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. நிலம் யாருக்குக் கிடைக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. நிலத்தில் உழுது பயிர் செய்யாதவர்களுக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். அதன் காரணமாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கக் கூடிய உழுகிறவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை. நேரிடையாக நிலத்தில் இறங்கிப் பாடுபடாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் உழுகிறவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை எப்படி மாற்றுவது என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து நேரிடையாக உழுது பயிர் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையில் உள்ள ஒருவர் தனக்கு நிலம் இல்லை என்று சொல்லி தஞ்சையில் உள்ள நிலத்தைப் பெரிதும் முயற்சி செய்து பெற்று விடுகிறார். இம்மாதிரியாக நிறைய நிலங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, கிராமத்தில் உள்ள நிலங்களை விநியோகிக்கும்போது கிராமத்தில் சர்வகட்சிக் கமிட்டி அல்லது சர்வ ஜன கமிட்டி அமைத்து இந்தக் கமிட்டியின் மூலம் அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு அதன்படி நிலத்தை விநியோகம் செய்தால் உண்மையில் நல்ல பலன் கிடைக்கும். அப்போது தான் நேர்மையாகவும், நாணயமாகவும் நில விநியோகம் நடைபெற முடியும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே யார் உழைக்கக் கூடியவர்கள், யாருக்குக் கொடுத்தால் அந்த நிலத்தை உரிய முறையில் பண்படுத்தி உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவார்கள் என்பதைப் பார்த்து அவர்களுக்கு நில விநியோகம் செய்யப்படவேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால் இந்த நிலங்களெல்லாம் நிலத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, அந்த நிலத்திற்குப் போகின்ற காலத்தில் வேறு ஒருவரிடம் நிலங்கள் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால் உண்மையிலேயே உழுகிறவர்கள் கையில் நிலம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் 5 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம் 15 ஆண்டு காலமாக மூன்று போகம் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலங்கள் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் யாருக்கும் அடமானம்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1972 மார்ச் 13]

செய்யப்படக்கூடாது, யாருக்கும் பட்டா செய்யக்கூடாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலத்தை அங்குள்ள விவசாயிகள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலத்தை அவர்களுக்கே அடமானம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்களுக்கே பட்டா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால் அதிகாரிகள் தடை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் காலத்திலும் இப்படி தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தடையை நீக்கி இந்த 5 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலத்தையும் அந்த ஜனங்களுக்கே கிடைக்கச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஓடை, குளம் என்ற பெயரில் பொதுப் பணித்துறைக்கு லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கின்றன. இந்த நிலங்கள் இன்றைக்குத் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இல்லை. நவீன முறையில் பாசன வசதி செய்து கொடுத்து, வடி கால் வசதி செய்து கொடுத்து இருக்கிறது அரசாங்கம். அதே நேரத்தில் லட்சக் கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் தரிசாகப் போட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை பி.டபிள்யூ.டி.-யிடம் இருந்து அரசாங்கம் எடுத்து அந்த நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு உழுவதற்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது உதவியாக இருக்க முடியும்.

அதே போல தஞ்சை ஜில்லாவில் நிறைய குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களில் பல தனியாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்கள் ஜனங்களுக்குச் சொந்தமாக இல்லை. அரசாங்கத்திற்கும் சொந்தம் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட புறம்போக்குக் குளங்களை, பொதுக் குளங்களை, அரசு மேற்கொள்வது மூலம், பொதுப்பணித் துறையிடம் இவற்றை ஒப்படைத்து இவற்றை நல்ல முறையிலே மராமத்துச் செய்து, பொது மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்குத் தகுதியான குளங்களாகச் செய்ய வேண்டும். காவிரியில் தண்ணீர் இல்லை, மேட்டூர் அணியில் தண்ணீர் இல்லை என்ற குறையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்தத் தண்ணீரை எடுத்து விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு இது உதவிகரமாக இருக்க முடியும். எனவே அப்படிப்பட்ட குளங்களையெல்லாம் அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உணவு வர்த்தகத்தை அரசாங்கம் இன்று ஒரு கார்ப்பொரேஷன் மூலம் செய்ய முன் வந்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் தஞ்சை ஜில்லாவில் விளையும் பொன்னி என்ற தானியம் 40 ரூபாய் வீதம் வாங்கப்படுகிறது. மற்ற வைகளுக்கு 31 ரூபாய் என்ற இந்த ஏற்றத்தாழ்வு இன்றைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாகுபாட்டை நீக்கி, முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் இவற்றிற்கு ஒரு சரியான விலையை நிர்ணயம் செய்து,

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அந்த விலை கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த உணவு கார்ப்பொரேஷன் செய்ய வேண்டும் என்ற என்னுடைய ஆலோசனையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன். ஒரு குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுப்பது என்று தீர்மானத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு 4, 5 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னும் 5 ரூபாய் உயர்த்துவதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலைகள் கிடைப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். எவ்வளவு உயர்த்தினாலும் கூட படி அரிசி ரூ. 1-40-க்கு கிடைக்கிற நிலைமைகள் ஏற்படும். தானிய வியாபாரத்தை தனியார் கைகளிலிருந்து அறவே நீக்கி அரசாங்கமே தன்னுடைய கைகளில் வைத்துக்கொள்வதைப்பற்றி அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிற காலத்தில் எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். இதை எதிர் பார்ப்போமானால் நிலச் சீர்திருத்தம் எந்த அளவு மோசடிக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது மதிப்பிற்குரிய நமது அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு விவர அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். 1959-க்குப் பிறகு இரண்டாயிரம், 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலத்தை பூண்டி வான்டையார் குடும்பத்தில் எப்படியெல்லாம் சட்டப்படி பிரித்து எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது 15 ஏக்கரா என்று சட்டம் போட்டாலும் எடுப்பதற்கு உபரியாக நிலம் கிடையாது. 59-க்கு பிறகு சட்டப்படி பிரித்து எழுதி வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், 5 ஏக்கராவிற்கு மேல் யாரும் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படி வைத்திருப்பது செல்லாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு சட்டம் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். நமது தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மொத்த நிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம் கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கிறது. இந்த நிலங்களைப் பெரிய நிலச்சுவார்தார்கள் இன்றைய தினம் நிர்வகித்து வருகிறார்கள். இந்தக் கோவில் நிலங்களையும், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, உழவர்களுக்கு நிலம் வழங்குவதற்கு 2, 3 லட்சம் ஏக்கராக்கள் நிலம் கிடைக்கும். அவ்வாறு நிலத்தை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு விநியோகம் செய்வதன் மூலம் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நிலம் வழங்க முடியும். இதை நமது அரசு, மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சரவர்கள் தீர ஆலோசனை செய்து பார்த்து, வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1972 மார்ச் 13]

அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் வாங்கினாலும், பாங்கியிலிருந்து 4 சத விகிதம், 5 சத விகிதம் கடன் வாங்கினாலும், வட்டிக்காரனிடமிருந்து 9 சத விகிதம் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வட்டியைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு 10, 20 ஆண்டு காலத்திற்குள் திருப்பித் தருகின்ற முறையில் கடன் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி ஆலோசனை கொடுக்கிற காலத்தில் தஞ்சாவூரிலே அத்தனை பேர்களும் ஏகோபித்து வருவாய்த் துறை அமைச்சரிடத்திலே சொன்னோம். இவர்களை இப்படியே விட்டுவைப்பது நல்லதல்ல. இதனால் பல வேலைகள் தடைபடுகின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். இதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுையெல்லாம் முழு நேர ஊழியர்களாக, அரசாங்க ஊழியர்களாக ஆக்கி, அவர்கள் செய்கிற தவறுகளுக்காக தண்டிப்பதா அல்லது ஊரை விட்டு மாற்றுவதா, எப்படிச் செய்வது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் யோசித்து நல்ல நடைமுறைகளை வகுத்தால் அதன் மூலம் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு முடியும். இல்லையென்று சொன்னால் நமது சர்க்காருடைய தலைவியை ஒழுங்காக முடிக்கிற ஆற்றல் நம்முடைய கிராம அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு அதற்கு ஏற்ற முறையில் உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 10 மானியங்களை ஒரே நாளில் திணித்து, ஏதோ பேசுகிறவர்கள் சுருக்கமாகப் பேசுவது, அதற்குப் பதில் சொல்வது என்ற முறையிலே ஒரு பெயர் செய்கிறோம். இந்த நிலைமையிலே என் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இதை நான் திணித்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இதை பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி முடிவு செய்தது. அவர், அவருடைய தலைவர்களிடத்திலே பேசி இருக்க வேண்டும். அவர்களைக் கேட்காமல் இங்கே வந்து கேட்கிறார்கள். ஏதோ குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே அவர்கள் என்ன செய்வாங்க. மார்ச் மாதத்திற்குள் முடிச்சாகணும். இல்லையென்றால் கில்லட்டின் செய்து விடுவீர்கள். அதை முன்னிட்டே இப்படிச் செய்யப்பட்டு

1972 மார்ச் 13]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கிறது. வெறும் சம்பிரதாயத்திற்காக இப்படி அவசரம், அவசரமாக இந்த டிமாண்டுகளைப்பற்றி பேசுகிறோம். எங்களுடைய தலைவர்கள் மேல் பொறுப்பைப் போடுகிறார் அமைச்சர், உங்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதற்காக எங்களுடைய தலைவர்கள் இதற்குச் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இப்படி 10 டிமாண்டுகளையும் ஒரே நாளில் போட்டு விவாதித்தால், நாங்கள் பேச, நீங்கள் பதில் சொல்கிறீர்கள். இது உண்மையிலே நியாயமா என்பதை சட்டசபை மீண்டும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எதற்காக மார்ச் இரண்டாவது வாரத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்? பிப்ரவரி செகண்ட் லீக்கிலே வைத்துக்கொண்டால் என்ன? அல்லது மார்ச் முதல் வாரத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

பிப்ரவரி மத்தியிலாவது சட்டசபையைக் கூட்டியிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்திருந்தால் விரிவான யோசனைகளைக் கூற வாய்ப்பிருந்திருக்கும். இரண்டு மூன்று நாட்கள் இது பற்றி விவாதித்திருக்க முடியும். எப்படியும் அத்தனை டிமாண்டுகளையும் மார்ச்சு மாதத்திற்குள் நிறைவேற்றி ஆகவேண்டிய நெருக்கடியான நிலையை ஏற்படுத்துகிறீர்கள். பிப்ரவரி முதல் வாரத்திலோ அல்லது 2-வது வாரத்திலோ தொடங்கியிருந்தால் இந்த நெருக்கடியைத் தவிர்த்திருக்க முடியும்.

இன்றைக்கு முக்கியமான பிரச்சனையாக இருப்பது உணவுப் பிரச்சனை தான். முன்னேவிட உற்பத்தி பெருக இருக்கிறது என்று கணக்கு காட்டுகிறீர்கள். ஆனால் உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எனவே, இதில் எங்கே குறை இருக்கிறது, எங்கே தவறு நடக்கிறது என்பதை கண்டறிந்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் போதாது. மக்களின் தேவைக்கேற்ற அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கின்றதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கேற்ற வகையில் விலைவாசி குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்து, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உற்பத்திக்கு தக்கபடி விலைவாசி குறையவில்லை என்றால் உங்களை மக்கள் நம்பமாட்டார்கள்.

ஒரு சில இடங்களில் படியரிசித் திட்டம் என்று சொல்லி, அதைச் செயல்படுத்தி வந்தீர்கள். அதையும் செயல்படுத்த முடியாமல், கடைசியில் எப்படி கைவிடுவது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்கள். அதற்கு ஒரு சாக்காக யுத்தம் வந்தது. யுத்த நெருக்கடி இருப்பதால், அதிகம் செலவு செய்யக் கூடாது; பாதுகாப்புக்கு நிதி சேர்க்க வேண்டும்; படியரிசித் திட்டத்தை கைவிட்டால் 4 கோடி ரூபாய் மிச்சமாகும் என்று சொல்லி, படியரிசித்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 13]

திட்டத்தை கை விட்டு விட்டார்கள். இப்பொழுது யுத்தம்தான் நின்று விட்டதே. ஏன் மீண்டும் படியரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது அரிசி விலை உயர்ந்து விட்டது. 2 ரூபாய், 3 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அரிசி விலை ஏறிவிட்டது. 1 ரூபாய் 85 பைசாவுக்கு நல்ல அரிசி கிடைப்பதாக ஒருவர் சொன்னார். 1 ரூபாய் 55 பைசாவுக்கு அரிசி கிடைக்கிறது என்று ஒருவர் சொன்னார். எப்போதோ கிடைத்திருக்கலாம். இப்போது கிடைப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அதனால் ஏழை எளிய மக்கள் அரிசி கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஏழை எளிய மக்களுக்காவது மீண்டும் படியரிசித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். படியரிசித் திட்டத்தை கொண்டு வரும்போது, சென்னை, கோவை மட்டுமல்லாமல் தமிழகம் முழுவதற்கும் அத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 397 கோடி ரூபாய் வருமானம் உள்ள ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் காட்டிவிட்டு, படியரிசித் திட்டத்தை கைவிடுவது நியாயமில்லை; முறையும் ஆகாது. நேர்மையுமல்ல.

அடுத்தபடியாக, இப்போது சர்க்கரைக்கு அட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அட்டையைக் கொண்டு போய் சர்க்கரை வாங்கவேண்டுமானால் 30 நாடும் நடக்கவேண்டும். ஏனென்றால் சர்க்கரை எப்போது கிடைக்கும் என்று கடைக்காரர் சொல்லமாட்டார். நாம் போகக்கூடிய நாளில் என்றைக்கு இருக்கிறதோ அன்று பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். 300 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானமுள்ளவர்களுக்கு 4 கிலோ என்றும், 300 ரூபாய்க்குக் குறைவான வருமானமுள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 2 கிலோ சர்க்கரையும் தினந்தோறும் நடந்தால்தான் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் கிடைக்காது. 30 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கிடைத்த பலன் கையிலே அட்டையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்தீர்கள். நாள்களாவது 20 ஆண்டு கழித்துக் கொடுத்தோம். நீங்கள் நான்கு ஆண்டுக்குள்ளாகவே அட்டைக் கொடுத்து விட்டீர்களே, அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன்.

எங்கள் ஆட்சியிலே ரேஷன் கடையில் ஒரு கிலோ சர்க்கரை ரூ. 1-20-க்கு, ரூ. 1-30-க்கு கிடைத்தது. ஆனால் உங்கள் ஆட்சியில் 2 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதே. வெளி மாக்கெட்டில் வாங்கினால் ரூ. 2-80, ரூ. 2-95, ரூ. 3 வரை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் ஆட்சியில் ரூ. 1-30-க்கு மேல் போகவில்லையே. (சில உறுப்பினர்கள் 7 ரூபாய்க்கு விற்பது). நீங்கள் வேண்டுமென்றே அப்படிச் கூறுகிறீர்கள். எதையும் தாராளமாக சொல்லக்கூடியவர்கள் இதையும் தாராளமாகச் சொல்கிறீர்களேத் தவிர,

1972 மார்ச் 13]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வேறல்ல. எங்கள் ஆட்சியிலே கார்டுக்கு 13 கிலோ, 20 கிலோ கொடுக்கப் பட்டது. ஆனால் உங்கள் ஆட்சியில் கார்டுக்கு 2 கிலோ அல்லது 4 கிலோ தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

இன்றைக்கு முன்னேவிட எத்தனையோ சர்க்கரை ஆலைகள் அதிகமாகத் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு சர்க்கரையும் உற்பத்தியாகி இருக்க வேண்டும். ஆனால் விலை மட்டும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறதே. அது ஏன் என்று யோசித்தீர்களா? மத்திய அரசாங்கத்திலே கரும்பின் விலை டன்னுக்கு 85 ரூபாயாக இருக்கிறது. இங்கே டன்னுக்கு 80 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்தை விட நாம் கரும்புக்குக் குறைந்த விலை கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது தவறான தகவல். மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையை விட அதிகமான விலை தமிழ்நாட்டிலே கொடுத்திருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தமிழ்நாட்டிலே அதிக விலை கொடுக்கப்பட்டதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையிலே என்ன நடந்தது என்று பார்த்தால் தெரியும். 90 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று விற்கப்பட்டபோது, சென்ற ஆண்டு கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலைக்கு 63 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டது. அதிலும் 10 ரூபாயை பிடித்துக்கொண்டுதான் கொடுத்தார்கள். இது என் சொந்த அனுபவம். எனக்குத் தெரிந்த உண்மை. சர்க்காருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ, அது எனக்குத் தெரியாது. எவ்வளவுதான் சர்க்கரை உற்பத்தி அதிகரித்தாலும், அதன் விலை குறைக்கப்படவில்லை. எதெதற்கு எல்லாமோ பேராட்டம் என்கிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதிகமான சர்க்கரை வேண்டுமென்று பேராடியாவது பெற்றுக் கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு சென்னையிலே எல்லாப் பொருள்களும் விலை யேறிவிட்டன. மிளகாய், தக்காளி, புளி, பருப்பு, எண்ணெய் எல்லாம் விலை ஏறிவிட்டது. கட்டை கூட விலையேறிவிட்டது. ஒரு குண்டு கட்டைக்கு 5 ரூபாய், 6 ரூபாய்க்குமேல் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சாமானியர்கள், சாமானியர்களுக்காவே ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அந்த சாமானியர்கள் வாங்கக்கூடிய சாமான்களுக்கு எல்லாம் இன்றைக்கு விலை ஏறிவிட்டதே. அதைக் குறைக்க ஏதாவது வழி செய்யக்கூடாதா, சாமானியர்களுக்கு நியாய விலையில் சோறு கூட கிடைக்கவில்லையே.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 13]

தயவு செய்து ஒவ்வொரு நடுத்தரக் குடும்பத்திற்கும் அதாவது மாதம் 500 ரூபாய், 600 ரூபாய் சம்பளம் வரக்கூடியவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய—அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற பருப்பு, புளி, தக்காளி, எண்ணெய், மிளகாய், விறகு—பொருட்களை ஏதாவது ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலம் நியாயமான விலையில் வழங்கச் செய்து, அதற்கான பணத்தை அவர்கள் சம்பளத்திலிருந்து பிடித்து கொள்ளும் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து விடுங்கள். அப்படிச் செய்தால், அந்த மக்களின் துன்பத்தை ஓரளவாவது குறைத்தவர்கள் ஆவீர்கள். எல்லா மாவட்டங்களிலுமே கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் இருக்கின்றன. எனவே, இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்வது சலபமாகக்கூட இருக்கும். அதைப் பற்றி யோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்கள்தான் உண்மையிலே நீங்கள் மக்களுக்குச் செய்யும் நன்மைகள், மற்றப்படி அணைகளைக் கட்டினோம், ரோடு போட்டோம், சாலைகள் அமைத்தோம், மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கினோம் என்று சொல்வதெல்லாம், ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலேயே போடப்பட்ட திட்டங்கள். அவர்கள் தொடங்கி வைத்ததை நீங்கள் முடித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அவ்வளவுதான். அது கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீட்டிற்கு அவ்வப்போது வெள்ளை அடிப்பதைப்போன்றதுதான். சாமானிய மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்வதுதான் நீங்கள் மக்களுக்குச் செய்யக்கூடிய பெரிய உதவி. அதைக்கூட செய்யவில்லை என்றால் உபரி பட்டுஜெட் போட்டதிலே பெருமையும் இல்லை; மதிப்பும் கிடையாது.

அடுத்தபடியாக, நில சீர்திருத்தம். இது மிக முக்கியமான அம்சம். இந்த நில சீர்திருத்தத்திலே இன்னும் பல நல்ல திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று சொல்லும் போது கிட்டத்தட்ட 13 ஐட்டங்களாக—கிளாஸ்களாகப் பிரித்திருக்கிறீர்கள். 12 ஏக்கர், 10 ஏக்கர், 8, 9, 7½, 8¼ இப்படி கிளாசிஃபிக்கேஷன் செய்திருக்கிறீர்கள். இது ஒரு பெரிய கன்ஃபியூஷனாக இருக்கிறது. இதைக் கால்குலேட் பண்ணித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் 'மாத்மெட்டிச்சில்' எம்.எஸ்.சி. தேர்ச்சிப் பெற்றவரால்தான் முடியும் போலிருக்கிறது. எனவே அந்த ஐட்டங்களைக் குறைத்து ஒரு 4 அல்லது 5 ஐட்டங்களாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில சீர்திருத்தத்தின் மூலம் இப்போது பல விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்திருக்கிறீர்கள். இன்னும் பல விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்யலாம். உதாரணமாக சவுக்கு மாங்களுக்கு இப்போது விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தேவையா என்பதை புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இன்றைக்கு கோவில் நிலங்களுக்கு இருந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்திருக்கிறீர்கள். காளியம்மன், மாரியம்மன் கோவில் நிலங்களையெல்லாம் விட்டேனா பார் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே, அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கப்போவதாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து கோவில் நிலங்களில் மட்டும் கை வைக்காதீர்கள். அதை எடுத்துதான் ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. அதனால் பத்தர்களின் எரிச்சலுக்குத்தான் ஆளாவிர்களே தவிர, உங்களுக்கு பயன் ஒன்றும் ஏற்படப்போவதில்லை. உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்ததால்தான், சிலர் அதிகமான நிலங்களை கோவிலுக்கு எழுதி வைத்திருக்கின்றார்கள். கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றால், அதைக் கண்காணிக்க எச்.ஆர். அண்டு சி.இ.—அறக்கட்டளை இருக்கிறது. அதன் மூலம் சீர் செய்யலாம். அல்லது தனியாக டிராஸ்டிகளை நியமித்து, கண்காணிக்கச் செய்யலாம். ஏதோ ஒரு நாள் பூஜை செய்துவிட்டு, 365 நாளும் கோவில் சொத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதனால் எடுத்துவிடுகிறோம் என்று சொல்வது முறையல்ல. அதிலே வேண்டுமானால் சில விதிமுறைகளை வைத்துக் கொள்ளலாம். கோவிலை நம்பி இருக்கின்ற அந்த குடும்பத்தின் நலனையும் கருதி, அவர்களுக்கும் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. சுப்பையா அவர்கள் பேசும் போது கோயில், மடம் ஆகியவற்றின் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர் கம்யூனிஸ்டு. கடவுளைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவர். நான் கட்டாயம் கடவுளை நம்புகிறேன். இதில் ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் சொல்கிறேன். கோயில் நிலங்களை எடுத்து அடுத்தவருக்குக் கொடுத்துவிடுவது, வேண்டியவருக்குக் கொடுத்துவிடுவது, திரு. சுப்பையா விடமே கொடுத்துவிடுவது என்பதை நாங்கள் ஒருநாளும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோம்.

இன்றையதினம் கோயில் நிலங்களை சாமியா உழுகிறார். யாரோ ஒருவர் கோயில் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தால் அவரிடம் இருந்து நிலங்களை எடுத்து நிலம் இல்லாத பல பேர்களிடம் சாகுபடிக்குக் கொடுத்து கோயில்களுக்குச் சேரவேண்டிய குத்தகை, வாரம் சரியான முறையில் வரும்படியாகச் செய்யுங்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற நிர்வாகத்தை செம்மைப் படுத்துவது, நிர்வாகத்தில் உள்ள ஊழல்களைக் களைவது வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 13]

எனக்குத் தெரியும். ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்கு எத்தனையோ நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை யார் யாரோ கோயிலுக்குக் குத்தகை கொடுக்காமல் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் எடுக்கத்தான் வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திருமதி அம்மையார் அவர்களே இரண்டு கருத்துக்களையும் சொல்கிறார்கள். கோயில் நிலங்களையும், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் எடுத்துக்கொள்வதை அழுத்தத் திருத்தமாக மறுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அடுத்து சாமி உழுதிறதா, சாப்பிடுகிறதா, யாரோ சிலர் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவற்றை எடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். எந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும் என்பதை விளக்கினால் நல்லது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்றைக்கு கோயில் நிலங்கள் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை அகற்றுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். அவற்றின் நிலங்களை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அதற்காகத்தான் அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட கோயில் நிலங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன, இன்றைக்கு தனிப்பட்ட முறையில் கோயில்களுக்கு எதுவுமே தராதா யார், யார்? சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கண்டுபிடியுங்கள் என்று கேட்கிறேன். கோயில் நிலங்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு சொந்தமாக எடுத்துக்கொடுத்து கோயிலை ஒன்று மில்லாததாக ஆக்கிவிடக்கூடாது என்று சொல்கிறேனே தவிர நீங்களே கோயில் நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்து கோயில்களுக்கு குத்தகை ஒழுங்காக வந்து கொண்டிருக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களே, வீட்டிலுள்ள கிருஷ்ண விக்किரகத்துக்கு பூஜைக்காக என டிராஸ்ட் வைத்திருந்தால் பூஜைக்கு அவ்வளவு வேண்டுமா? அவர் பேரில் வீட்டில் உள்ளவர்கள் சாப்பிடுகிறார்களா என்பதை கண்டுபிடித்து ரத்து செய்வதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் காளியம்மன், மாரியம்மன் கோயில்களுக்கு எல்லாம் இருக்கிற நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு விடக்கூடாது. சைட்ரியாடிக் காக இன்றைக்கு அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். உங்களுக்குப் புரியாது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: நான் கம்ப்யூனிஸ்டு. அவர்கள் காங்கிரஸ்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உண்மைதானே.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: உண்மைதான். நாங்கள் கோயில் நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று சொல்கிறோமே தவிர கோயில்களில் பூஜை, வழிபாடு வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

6 காலத்திற்குப் பதிலாக 8 காலம் வேண்டுமானாலும் பூஜை நடக்கட்டும். அதற்காகும் செலவை அரசாங்கமே நேரிடையாக பணமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அடுத்தபடியாக நில உச்சவரம்புச் சட்டம் என்பதாக 60 ஐ 30 ஆக்கி, 30 ஐ 15 ஆக்கி பிறகு 5 ஆக்கி சைபர் கூட ஆக்கி விடலாம். ஆனால் இதில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான பிரச்சினை அதிக பட்ச வரம்பு மட்டுமல்ல—ஒரு விவசாயிக்கு குறைந்தபட்சம் அந்தத் தொழிலிலேயே மட்டும் இருந்து தன் குடும்பத்தை மற்றவர்களைப்போல நடத்திக் கொள்வதற்கு மினிமம் தேவையான அளவு நிலம் என்ன என்பதையும் கூட இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் என்கிற அடிப்படையில் ஆராய்ந்து நிர்ணயித்தாக வேண்டும். அதற்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு அதிகமான பேர்களிடம் இருந்து நிலத்தை எடுக்கிறபோது இந்த மினிமம் அளவுக்காவது இவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நாம் கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமா, காட்டல் இன்ஷூரன்ஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமா? இவற்றை எல்லாம் கூட நிலச் சீர்திருத்தம் என்கிற அடிப்படையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முன்வர வேண்டுமே தவிர அதிக பட்ச வரம்பைக் குறைத்து விடுவதனால் மட்டும் நல்தொரு நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்தவர்களாகமாட்டோம். புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பதில் கூட முன்பு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் பிணமி பட்டாக்கள் வழங்கப்படவில்லையா, எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு எல்லாம் வழங்கப்படவில்லையா என்று கேட்டார்கள். அப்படி வழங்கப்பட்டிருந்தால் அவை திருப்பிக் கொடுக்கச் சொல்லப்படும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதுபோல திரும்பப் பெறப்பட்ட நிலங்கள் எவ்வளவு என்பன போன்ற விவரங்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்ட நிர்வாகம் என்று வருகிறபோது மிகப் பெரிய மாவட்டங்களாக இருப்பதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். இராமநாதபுரம் பெரிய மாவட்டம். அது ஏற்கனவே பஞ்சப் பிரதேசம். அதுவும் அதனுடைய தலைநகர் மதுரையில் இருக்கிறது. அதை வேறு கிழக்கு, மேற்கு என்று பிரித்திருக்கிறோம். அது போல அன்றி நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கு சிறிய யூனிட்டாக மாவட்ட தலைநகர் அந்தப் பகுதியிலேயே அமைந்திருக்கும்படியாக இராமநாதபுரத்தை 2 ஆகப் பிரிக்கவேண்டும். அதுபோலவே கோயம்புத்தூர், நார்த் ஆர்காட் ஆகிய மாவட்டங்களையும் பிரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைநகரை அந்தப் பகுதியிலேயே வைக்க ஒரு நகரம் அதற்குள் கிடைக்கவில்லையா?

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 13]

அடுத்து, போர்டு ஆப் ரெவின்யூ அபாலிஷன்பற்றி வெருவாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு மாவட்டத்தில் பலவிதமான அபிவிருத்தி வேலைகள் எல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறபோது அதை எடுத்துவிடுவது நியாயம் தானா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அரசியல் வாதிகளின் கையில் அகப்பட்டு இருக்கிறார். இங்கே அரசாங்கம் என்கிறபோது அரசியல்வாதிகளே இருக்கிறார்கள். இதன் இடையில் ரெவின்யூ போர்டு ஒன்று இருப்பதனால் சிலவைபற்றி செகண்டு தாட் என்பார்களே அதுபோல நியாய அநியாயத்தை எடுத்துப் பரிசீலிக்க ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இப்போது இருக்கிறது. அதை எடுத்துவிட்டாலும், அந்த இடத்தில் வேறு ஒரு நிர்வாகம் இருந்தேயாக வேண்டும். பெயர் மாறுபடலாம். வேறு ஒன்றுமே இல்லா திருக்க முடியாது. ஆகவே ரெவின்யூ போர்டு அபாலிஷன் அன்றைக்குத் தேவை என்று கருதியிருக்கலாம். இன்றைக்கு அது தேவையற்றது—மீண்டும் அதை நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்டாம்ப் சார்ஜை 2½% உயர்த்தினார்கள். அதை திரும்பப் பெற வேண்டும். டபிள்யூ.பி. 6320, 2653/70 வழக்கின் கீழ் மார்க்கெட் வால்யூ என்று போடுவது சரியல்ல என்று ஒரு வழக்கில் ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கி யிருக்கிறது. அதுபோலவே பாம்பே ஹைகோர்டிலும் ஜட்ஜ்மெண்ட் வந்திருக்கிறது. ஆனாலும் அதை விடுவோமா என்பதாக ரிட் அப்பீல் போட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, செல்லர்ஸ் அண்டு பர்சேசர்ஸ் கன்சிடரேஷன். இரண்டு பேரும் சேர்ந்து குறைந்த விலைக்குப் போட்டு பத்திரம் எழுதக்கூடாது. இப்படிச் செய்வதால் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிகிறது. மார்க்கெட் விலைக்கு ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி வாங்கி பதிவு செய்ய வேண்டும். இப்போது ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி மார்க்கெட் விலைக்கு வாங்கி ஒட்டினால் போதும் என்று நீதிபதிகள் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சொன்னால் போதும். அப்படிச் சொல்லிவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும்.

அடுத்தது 'சிட்டி டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட்'. எந்தெந்த முனிசிபாலிட்டிகள் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தை 'எக்ஸ்டென்டு' செய்கிறார்கள். முனிசிபாலிட்டிகளின் தீர்மானம் வந்த பிறகுதான் இப்படி 'எக்ஸ்டென்டு' செய்கிறார்கள். அப்படிக்கில்லாமல், எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் 'சிட்டி டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட்'டை நல்ல முறையில் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு மானியங்களின்மீது, பல்வேறு கோரிக்கைகளின்மீது இன்றைய தினம் விவாதம் நடைபெற்றது. விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அத்தனை பேர்களும்—காலம் போதாத காரணத்தால், காரம் போதாத காரணத்தால், நேரம் போதாத காரணத்தால்—சீக்கிரமாகப் பேசி முடித்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், முக்கியமான விஷயங்களில் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லாவிட்டாலும், சிலவற்றிற்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களால் சுறப்பட்டவை அனைத்தும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனைக்குரியது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள், 'மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒரு இடத்தில் மூன்று ஆண்டுகளாவது இருக்க வேண்டும். இடையிலே மாற்றக் கூடாது' என்று தெரிவித்தார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை அடிக்கடி மாற்ற வேண்டும் என்கிற நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லையென்றாலும், தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால், மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது சாதாரண நிர்வாக சம்பந்தப் பட்டது.

பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கொண்டு பேசியதெல்லாம் வருவாய்த் துறை வாரியத்தைக் கலைப்பதா, இல்லையா என்பது பற்றித்தான். கடைசியாகப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் 'கலைக்கக்கூடாது' என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த வாரியத்தைக் கலைத்தே தீர வேண்டும், இந்த வாரியம் இருக்கக்கூடாது, இதில் ஏற்படுகின்ற நிர்வாகச் சிக்கல்களால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'கலைப்பது' என்கிற முடிவை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டு, மாற்று அமைப்பு எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமென்பதை ஆராய்ந்தறிந்து அறிக்கை அளிக்கும்படி நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கை இந்த மாதக் கடைசியில் வந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது வந்தபிறகு வருவாய்த் துறை வாரியத்திற்குப் பதிலாக என்ன மாதிரி அமைப்பு இருக்க வேண்டும், 'ஸ்டாச்சுடரி பாடி' யாக இருக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். இதில் அவசரப்பட்டு ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 13]

அடுத்தபடியாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு திரு. தங்கமணி அவர்களும் (திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி—குறுக்கீடு)—தலைநகரை மாற்ற வேண்டும் என்றும், திருமதி அனந்த நாயகி அவர்களும் வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். இது நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிற சர்ச்சையாகும். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஏற்படுகின்ற முடிவை ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இதை எல்லா கட்சிகளும் சுமுகமாகப் பேசித் தீர்த்துக்கொள்வதாக இருந்தால்—இராமநாதபுரத்தில் வைப்பதா, விருதுநகரில் வைப்பதா, அல்லது மதுரையிலேயே வைப்பதா என்பது குறித்து ஒருமுகமாக கருத்து தெரிவித்தால் இதுபற்றி தக்க முடிவு எடுக்கப்படும். இதை யாரும் அரசியலாக மாற்றக்கூடாது. அப்படியிருந்தால் இதில் அரசாங்கம் தலையிடத் தயார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெரியதாக இருக்கின்ற மாவட்டங்களைப் பிரிக்கின்ற யோசனை நிச்சயமாக இப்போது இல்லை. ஒரு மாவட்டம் பெரியதாக இருக்கிறது, ஒரு மாவட்டம் சிறியதாக இருக்கிறது. பெரிய மாவட்டத்தைப் பிரித்து சிறிய மாவட்டத்தோடு சேர்த்து பெரியதாக ஆக்கலாமா என்பது குறித்து நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அதனுடைய அறிக்கையை எதிர்பார்க்கிறோம். அதனுடைய அறிக்கை வந்ததும் பரிசீலித்து தக்க முடிவு எடுப்போம். அதிலும் நிவிரமாக யோசித்து முடிவு எடுப்போம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவசரப்பட்டு எதையும் செய்யமாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்போது, மதுரையில் ஒரு சர்க்கரை வியாபாரி 2 லட்சம் மூட்டை சர்க்கரை தேக்கி வைத்திருப்பதாகவும், அதிக விலைக்கு விற்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். அந்த வியாபாரி யார் என்று சொன்னால் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க உதவியாக இருக்கும். மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு உத்தரவு இவ்வளவு சர்க்கரை வைத்திருக்கலாம் என்று கூறுகிறது. அந்த உத்தரவுக்கு மேல் அவர் வைத்திருந்தால் அதை அவர்கள் அரசாங்க விலைக்கு விற்கலாம். அந்த உத்தரவுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கட்டுப்பாடு விதிக்கக்கூடிய அதிகாரம்கூட நமக்கு இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்துதான் அந்த உத்தரவு வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நில ஒப்படை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் ஏராளமான நிலங்களை ஒப்படை செய்து ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். திரு. கோபால் அவர்கள் கண்டமநாயக்கனாரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். Abolition Act சட்டத்தின் கீழ் உழுதுகொண்டிருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுப்பது என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. உழுது கொண்டிருப்பவர்களை நிச்சயமாக வெளியேற்ற மாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சென்னை நகரைப்பற்றிய ஒரு உண்மையை ஒத்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கரை விநியோகத்தில் டி.யு.சி.எஸ். அரசோடு ஒத்துழைக்கவில்லை. ஒரு கிலோ இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டும் என்று டிசம்பர் மாதம் சர்க்கரை கொடுத்தோம். ஆனால் அதை அவர்கள் 2 ரூபாய்க்கு விற்காமல் $2\frac{3}{4}$ ரூபாய்க்கு விற்று விட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கரையை விற்றுவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஸ்டாக் இல்லை என்று கேட்பவர்களுக்கெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, அதிக விலைக்கு முறைதவறி விற்ப்பிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரே நாளில் பில்களையெல்லாம் போட்டு நியாய விலைக்கு விற்ப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பில்களையெல்லாம் கைப்பற்றியிருக்கிறோம். அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். போனமாதம் கொடுக்க வேண்டிய சர்க்கரை தேங்கி 5 ஆயிரம் டன் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது 300 ரூபாய்க்குக் கீழ் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ என்றும், 300 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 4 கிலோ என்றும், 500 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 6 கிலோ என்றும் சர்க்கரை கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கிராமத்தின் தேவைக்கேற்ப சர்க்கரையைப் பிரித்து அளித்திருக்கிறார்கள். எங்கெங்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இப்பணியில் ஒத்துழைக்கவில்லையோ, அங்கெல்லாம் அவற்றிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமங்களை ரத்து செய்து, தனியாருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முடிவுதான் ஏற்படுமே தவிர, இதற்கு வேறு வழி இல்லை.

அடுத்து, திரு. கோதண்டராமையா அவர்கள் பேசும்போது, தெலுங்கு தெரிந்த அலுவலர்களை, உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, கர்ணம், கணக்கப்பிள்ளை இவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாஸ் புத்தகம் ஒன்றைக் கொடுத்து, அதில் பட்டாதாரர்களுடைய விவரம், நிலத்தின் விவரம், வரி போன்றவற்றைக் குறித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு அதற்கான காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தப் பாஸ் புத்தகம் சீக்கிரத்தில் அச்சாகிவிடும். பாஸ் புத்தகம் அச்சாகி, கிடைக்கின்ற நேரத்தில் எல்லா பட்டாதாரர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே முழு விவரங்களும் அடங்கியிருக்கும். எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, வரி எவ்வளவு கட்ட வேண்டும், எந்த எந்த மாதம் கட்டவேண்டும் என்ற முழு விவரங்களும் அடங்கிய பாஸ் புக் ஆகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

[1972 மார்ச் 13]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதிலேயே என்கம்பரன்ஸ் மடெய்ஸ்ஸும் கொடுத்துவிட ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அது சிரமமாக இருக்கும், பார்க்கச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஜமாபந்தி முறையை ரத்துசெய்வதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் பரீட்சார்த்தமாக சென்ற ஆண்டு ஒரு மாவட்டத்திலே ஒரு தாலுகாவிலே ஜமாபந்தி முறையை ரத்துசெய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து ஆடிட் முறையைக் கொண்டு வந்து செய்தோம். இந்த ஆண்டு தாலுகா என்று இல்லாமல் ரெவின்யூ டிவிஷனாக எடுத்துக்கொள்வது என்று பரிட்சார்த்தமாகச் செய்யப்போகிறோம். ஜமாபந்தி முறை தேவையில்லை என்று சிலரும், ஜமாபந்தி முறை தேவைதான் என்று சிலரும் தெரிவித்தார்கள். ஜமாபந்தி முறையிலுள்ள குறைகளை நாம் அறிவோம். அந்தக் குறைகளை ஒழிப்பதற்காகத்தான் நாம் ஜமாபந்தி முறையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று ஒழிக்கிறோமேதவிர அதிலேயுள்ள நன்மைகளுக்காக அல்ல. ஆடிட் முறைமூலம் கணக்குகளைச் சரிபார்த்து ஒழுங்குபடுத்துகின்ற முறையிலே ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆக எடுத்துக்கொள்வதின் மூலம் அந்த முறையை விரிவுபடுத்த ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசும்பொழுது மேட்டூர் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியிலே பயிர்செய்வதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மேட்டூரிலே அப்படி இருப்பது நாம் இதுவரையிலே கேள்விப்படாதது. ஏரி, குளம் இவற்றின் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளிலேதான் பயிர்செய்வார்கள். ஆனால் மேட்டூர் அணையின் கீழே உள்ள பகுதியிலே பயிர்செய்யத் தொடங்கி ஐந்தாறு ஆண்டுகளாகச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். சுரேந்திரன் அவர்கள் 20, 30 ஆண்டுகளாகச் செய்து வருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள் என்றுதான் அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகள் இல்லாமல் வேறு அப்பாலே அவர்கள் செய்தால்கூட நாம் அதைப்பற்றி ஒருவேளை யோசித்துப் பார்க்கலாம். ஆனால் நீர்ப்பிடிப்பு உள்ள பகுதியிலேயே அந்த அணையின் எல்லைக்குள்ளேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றிய விவரங்களை விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டேன்.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே உள்ள கலெக்டர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியிலே உள்ளவர்களுக்குத் தண்டத்தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தர்மபுரி மாவட்டத்திலே சேர்ந்த அந்தப் பகுதிகளிலே தர்மபுரி மாவட்டத் தலைவர் தண்டத்தீர்வை போடவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய விவரங்களைப்பற்றி நான் தகவல் கேட்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றிய தகவல்கள் வந்தவுடன் அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம். ஆகவே,

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நான் ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். மேட்டூர் தண்ணீர் நிற்பதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த மேலேயுள்ள பகுதிகளிலே யார் பயிர்செய் தாலும் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவார்கள். மேட்டூர் தண்ணீர் நிற்கக்கூடிய நிலையில் அந்த இடத்தில் பயிர்செய்வதனால் தண்ணீர் நிற்கக்கூட இடமில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஒவ்வொருவரும் 20 ஏக்கர், 30 ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அங்கே. ஆனால் அவர்கள் வேறு இடங்களிலும் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு இடங்களிலே நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களும் அங்கே நிலத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தர்க்கா சட்டப்படி புஞ்சை என்றால் 3 ஏக்கராவும், நஞ்சை என்றால் ஒன்றரை ஏக்கரா என்றும் கொடுக்கப்படும், மிச்சம் இருக்கிற நிலங்களை எடுத்து மேட்டூரில் பயிர்செய்கிற விவசாயிகளுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் திரு. சுரேந்திரன் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது இப்படிப்பட்ட நிலையெல்லாம் அவர்கள் ஆதரிக்கவேண்டாம். ஆதரிக்கிற நிலை வந்தால் நீர் நிற்கக்கூட இடம் இல்லாமல் போய்விடும்.

அடுத்ததாக, தண்டத் தீர்வைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு ஆற்றுக்கும் நிலைகளைக் கண்டறிவதற்காக ஒவ்வொரு அதிகாரியை அனுப்பி எவ்வளவு தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்றும், எப்படி இதை ஒழுங்குபடுத்துவது என்றும் அறிக்கை தருமாறு கேட்டிருக்கிறோம். அறிக்கை வந்தவுடன் முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதல்முறையாக திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டினார்கள். நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கடந்த ஏழு ஆண்டுகாலமாக வரவேண்டிய வரி பாக்கியை, ரயத்துவாரி ஆக்கியதன் மூலம் கட்டவேண்டிய வரியை அரசாங்கம் ரத்துசெய்திருக்கிறது. இந்த பசலியிலிருந்து கட்டினால் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். மண்ணினுடைய தரத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் கன்னியாகுமரிக்குச் சென்றிருந்த போது கூட அங்கே சொல்லப்பட்டது. செட்டில்மெண்டிற்குப் போகிற அதிகாரிகள் அங்கேயுள்ள நீர்வளம், காற்று வளம் எல்லா சுற்றுச் சார்பு வளத்தையும் பார்த்துத்தான் தரத்தை நிர்ணயிக்கிறார்கள், அதற்கான விதிமுறைகள் இருக்கின்றன, அதை வைத்துத்தான் தீர்மானிக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே இருக்கிற ஒரு மண்ணுக்கு என்ன தரம் நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ, அந்த மண்ணுக்குச் சமமாக இருக்கிற கன்னியாகுமரியில் இருக்கிற மண்ணுக்கு திருநெல்வேலி மண்ணுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற தரத்தைவிட குறைவான தரம்தான் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள், அது போதாது இன்னும் குறைக்க வேண்டு

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 13]

மென்று சொன்னார்கள், அப்படிச் செய்தால் இன்னொரு மாவட்டத்திலே இருக்கிறவர்கள் எங்களுக்கும் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்பார்கள். எனவே இப்பொழுது குறைப்பதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரியிலே இருக்கிற முறையினைத் தமிழ்நாட்டிற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமே தவிர தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற முறையைக் கன்னியாகுமரிக்குக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி இந்த அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் வேலையிலிருந்து இவர்களை நீக்கமாட்டோம். ஆனால் எந்த வேலையாவது காலி இருக்குமானால் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள முறையை அங்கே அமலாக்கப்போகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கணக்குகளை ஒழுங்குபடுத்த என்ன என்ன செய்யலாம் என்று நாம் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முயற்சியின் காரணமாக தமிழ்நாட்டிலே எந்த முறை வருகிறதோ அதேமுறைதான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் அமலாக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் மனுநீதித் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, அதிலே ஒன்றும் இல்லை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாதகம்தான் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு திரு. வகாப் அவர்கள் அதிலே இருக்கிற நன்மைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது சிறப்பான ஒரு திட்டம், அரசாங்கம் அதைத் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நல்லாக பற்றிச் சொன்னார்கள். 9 லட்சம் மாண்கள் இருந்த காட்டுப்பகுதி அழிந்துபோய் இன்றைக்கு உழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானது அல்ல. அதற்காகத் தனியாகச் சட்டம் அரசாங்கம் கொண்டுவந்து சொந்தமாக எடுத்துக்கொள்ளும், எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நில ஆர்ஜிதம் சரியாக நடைபெறவில்லை, காலதாமதம் காட்டுவதாக கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். இதிலே தாமதம் காட்டப்படவில்லை, யாருக்கும் சலுகை காட்டவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை. எவ்வளவு விரைவிலே கைப்பற்றவேண்டுமோ அவ்வளவு விரைவாகக் கைப்பற்றி அரசாங்கம் அதிலே தீவிரமாக ஈடுபடுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருத்துறைப்பூண்டியிலே 5 ஆயிரம் ஏக்கரில் பயிர்செய்வதற்குப் பட்டா கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். முழு விவரமும் என்னிடத்திலே இப்பொழுது இல்லை. அதைப் பரிசீலித்துப்பார்த்து அரசாங்கம்

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

முடிவு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு 10 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அப்படி கொடுத்தால் அரிசி கிலோ ரூ. 1.40-க்கு மேல் போகாது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் உண்மை நிலைமை அதுவல்ல. அவர்கள் எண்ணுவதுபோல் பத்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்தால், இன்னொரு ஐந்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்தால் இப்பொழுது அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைப்படி ஒரு கிலோ ரூ. 1.2 பைசாவாகிறது. அவர்கள் சொல்வதுபோல் செய்தால் கிலோ 1.18 ஆகிறது. எனவே 1.40-க்குள் அடங்காது. மறுபடியும் அரசாங்கம் சப்ஸிடி கொடுத்துச் செய்வதன் மூலம் நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அதுவும் சாத்தியமான தல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும் பொழுது, கண்டுக்ருஷி பாட்டம் பற்றிக்கூறி பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். உத்தரவிலே சொல்லியிருப்பது நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று. அதற்கு மனுச் செய்தால் தவணைகளிலே கொடுக்கலாம் அல்லது மொத்தமாகப் பணத்தைக் கொடுத்தால் பட்டா கொடுக்கப்படும் என்று போட்டோம். ஆனால் இதுவரையில் மனுச்செய்யவில்லை. இதுவரை செய்யாவிட்டாலும், மனுச் செய்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அதிகாரிகளே சென்று, நிலத்திற்குண்டான பணத்தைக் கொடுத்தால் எழுதிக்கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லி, பட்டா கொடுக்கும் படி சொல்லியிருக்கிறோம்.

பொதுவாக எல்லா மானியங்களின்மீது பேசியவர்கள் அதிகமாகக் காரசார மில்லாமல் இவ்வளவு மானியங்களையும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அம்மையார் மட்டும்தான் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Very valid point, very important point.

THE HON THIRU P. U. SHANMUGAM : That is what I say.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சரவர்கள் கூறும்பொழுது தண்டத் தீர்வையைப்பற்றிப் பரிசீலித்து முடிவு சொல்வதாகக் கூறினார்கள். இப்பொழுது தண்டத் தீர்வை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிருக்கிறது. முடிவெடுக்கும்வரையில் அதை வசூலிப்பதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். இன்னொன்று, தண்ணீர்த் தேக்கப் பகுதியில் 1967-லே இருந்து தண்டத் தீர்வை போட்டிருப்பதாக உங்களுக்கு அதிகாரிகள் தகவல் தந்திருக்கலாம். ஆனால் அங்கேயுள்ளவர்களை விசாரித்தால் 30 வருஷங்களாக இருப்பது தெரியும். அப்படி ஆந்த விவசாயிகளை வெளியேற்றுவது என்று அரசாங்கம் கருதினால் நிலமில்லாதவர்களுக்கு வேறு நிலம் அளித்ததற்குப் பிறகுதான் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கே பயிர் செய்பவர்களுக்கு உள்ளேயே வேறு இடத்திலே கிடைக்கிறதா இல்லையா என்பது இரண்டாவது பிரச்சனை. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் நிலமிருக்கிறது, அங்கே கொடுத்தால் போக மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கேயேதான் பயிர் செய்வேன் என்று சொல்கிறார்கள். உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இவ்வளவு பெரிய மேட்டூர் அணையைக் கட்டிவிட்டு நீர் ஒதுக்கு என்ற இடத்தில், மேட்டூர் உயரம் குறையும் இடத்தில் தண்ணீர் வரும்பொழுது அந்த இடத்தில் நாங்கள் 30 ஆண்டுகளாகப் பயிர் செய்கிறோம் என்று சொல்வதுதான் நியாயமா? அதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. மாற்று இடம் கொடுக்கிறோம், ஆனால் போக மறுக்கிறார்கள். அப்படி மறுக்கக்கூடாது. போகக்கூடாது என்று சுரேந்திரன் அவர்கள் தடுக்கக்கூடாது. இடம் கொடுத்தால் போங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். தண்ணீருக்கு மேலேயிருக்கும் புறம்போக்கு பூமியில் ஐயாயிரத்து சொச்சம் அளவில் பயிர் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்பவர்களுக்குத் தர்க்கா சட்டப் படி பட்டா கொடுக்கவில்லை. அளவைக் குறைப்போம். அந்த நேரத்தில் இவர்களுக்கு அந்த இடத்தில் கொடுப்போம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது தண்டத்தீர்வை வசூலிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளிடம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அரசாங்கம் மறு ஆணை பிறப்பிக்கும் வரையில் அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். நிறுத்திவைப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றம் பற்றிப் பேசப்பட்டது. மிக முக்கியமான பாயின்ட் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாட்டிலே விலைகள் கொஞ்சம் கூடியிருக்கிறது. உணவுப்பொருள்கள் மட்டும் அல்ல, எல்லாப் பொருள்களும் விலை கூடியிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. நாட்டிலே அரிசி விலை ஏன் ஏறுகிறது, ஏன் கூடுகிறது, உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கும்பொழுது கூடுவானேன் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும் நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்வது என்னவென்றால், கள்ளக்கடத்தல் காரணமாக விலை ஏறியிருக்குமோ என்று யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம். அப்படிக் கள்ளக்கடத்தல் என்று எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில் லட்சக்கணக்கான டன்கள் போய் விட்டது என்று யாரும் கருத முடியாது. கள்ளக்கடத்தல் மூலம் போவதை அரசாங்கம் எவ்வளவு தீவிரமாகக் கண்டுபிடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற முறையில் எல்லையோரப் பகுதிகளில் உள்ள சாவடிகளில் போலீசாரை இரவெல்லாம் காவலுக்கு வைத்துப் பிடிக்கச் செய்கிறோம். ஆனால் சிலர், அதிகாரிகளிலேகூட சிலர் புல்லுருவிகளாக மாறி தமிழகத்திலிருந்து கேரள மாநிலத்திற்கு கள்ளக்கடத்தல் மூலம் கொண்டு செல்வதற்குத் துணையாகியிருந்துவிட்டிருக்கிறார்கள், இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். நான் பொதுமக்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

லாம், எல்லையோரக் கிராமங்களில் பொதுமக்கள் குழு ஒன்று அமைக்கின்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது; அந்தக் குழுவிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கள்ளக் கடத்தல் நடத்த ஒட்டாமல் பார்த்துக்கொள்ள அரசாங்கத்திற்குத் துணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னிடத்தில் விலைவாசிப்பட்டியல் தரப்பட்டிருக்கிறது, இன்றைக்கு என்ன விலை என்று தந்திருக்கிறார்கள். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் அரிசி விலை கொஞ்சம் கூடித்தான் இருக்கிறது. அரிசி விலை கூடுதலாக இருக்கிறது, இல்லை என்று சொல்லமாட்டேன். ஆனால் ஒன்றை மறந்துவிட வேண்டாம். ஆந்திராவில் தாடப்பள்ளிக்கூடம் என்ற இடத்தில் என்ன விலை என்று பார்க்க வேண்டும். நெற்களஞ்சியம் என்ற அந்த ஊரிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்குக்கூட அரிசி வந்துகொண்டிருந்தது. அங்கே, பத்து நாட்களுக்கு முன்பு—பத்திரிகை படித்திருந்தவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்—ஒட்டுக்கேட்கச் சென்ற ஒருவரை விவசாயிகள் மடக்கிக்கொண்டு என் இங்கே 1 ரூபாய் 40 காசுக்கு அரிசி விற்கிறது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அப்படிச் சொல்லி, ஒட்டைப் போட்டு விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒட்டு யாருக்குப் போட்டார்கள் என்ற விவரத்திற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. அப்படிச் கேட்டார்கள். அப்படி தாடப்பள்ளிக்கூடத்திலேயே 1 ரூபாய் 40 காசுக்கு விற்கும்பொழுது தமிழ் நாட்டில் 1 ரூபாய் 2 காசு, 1 ரூபாய் 18 காசு என்று கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதைப் பாராட்ட வேண்டும். ஒருவேளை இப்பொழுது ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னால் சீதோஷன் நிலையின் காரணமாக, மழை அதிகமாகப் பெய்து வெள்ளத்தினால் பாதித்த காரணம் என்று சொல்லக்கூடும். தமிழ் நாட்டில் அப்படி இல்லை என்று சொல்வார்கள். 3 ரூபாய்க்கு படி அரிசி விற்கிறது என்று சொன்னால் 5 ரூபாய்க்குக்கூட சில அரிசி விற்கிறது. ஆனால் 5 ரூபாய்க்குப் படி அரிசி விற்கிறது என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. அது உயர்ந்த ரக அரிசியாக இருக்கலாம், 3 ரூபாய்க்கு நெல்லூர் அரிசி வாங்கலாம். நெல்லூர் அரிசிதான் எல்லோரும் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டுமென்று இல்லாமல், நடுத்தர மக்கள் சாப்பிடும் அரிசியைக் கணக்கில் கொண்டு யோசிக்கவேண்டும். முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் என்று பிரிக்கக்கூடாது, எல்லாம் ஒரே தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று சுப்பையா அவர்கள் சொன்னார்கள். அது இயலாது. பிரித்து வைத்துக்கொள்வதைக்கூட, நெல்லை எந்தத் தரத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதி மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்ட பிறகுதான் தரம் பிரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக்கூட எங்களிடத்தில்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 12]

அதிகாரம் இல்லை. மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதித்தான் செய்ய வேண்டும். எனவே, தரம் பிரித்துத்தான் தீரவேண்டும். பிரிக்காமல் நெல்லை வாங்க முடியாது. அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்கெல்லாம் மதிப்பளித்து நிச்சயமாக இலாக்கா பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு மானியக் கோரிக்கைகளை யெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Today we have several Demands and some of the Demands also belong to the Hon. Chief Minister. But the Hon. Chief Minister has not replied to the Demands. Our Hon. Food Minister has practically utilised all the time in replying to the points raised in respect of Demands relating to his subjects. Therefore, I want to know whether it is possible for the Hon. Chief Minister to reply to certain problems raised during the discussion. For instance, Thiru B. Venkataswamy has raised the point about pensioners and the Hon. Chief Minister has assured this House that relief will be granted when State finances improve. He said that he would concede the request of the pensioners when the financial situation of the Government improved. Now the financial position has improved according to the Chief Minister. Hence, will it be possible for the Hon. Chief Minister to grant some increase, whether it will be possible to raise the minimum pension to Rs. 50 as in Kerala or something like that?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பதில் அளிக்காவிட்டாலும் சொல்லப் பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் மனத்தில் பதியவைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பதிய வைத்துக் கொண்டால் மட்டும் போதாது, அதன் பலனை எல்லோரும் அனுபவிக்கின்ற முறையில் சீக்கிரம் தர முடியும் என்று சொன்னால் அது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, கோதையாறு கால்வாய்ப் பிரதேசத்தில் கொஞ்சம் வேஸ்ட் நிலம் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 1000 நிலமற்ற ஏழைகள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வியாகக் கேளுங்கள், பேசக்கூடாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : குடிசைகள் வைத்துப் பல ஆண்டுக்காலமாகத் தங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று இலாக்காவினால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை அப்புறப்படுத்த எடுக்கப்

1972 மார்ச் 13]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பட்டினுக்கும் நடவடிக்கைகளைச் சற்று நிறுத்த வேண்டும் அல்லது வேறு மாற்று இடம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தபொழுது இதைப்பற்றி அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அங்கேயே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் நான் தெரிவித்து விட்டு வந்திருக்கிறேன். அது நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கப்படும். அவசரப்பட்டு குடிசைகள் அப்புறப்படுத்தப்படமாட்டா.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இராணிப்பேட்டை தொகுதி நல்லாக்கிற்கு வேண்டிய சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னதற்காக பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களின் சார்பில் அவர்களுக்கும், அமைச்சரவைக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தனியாகப் பார்த்துச் சொல்லலாமே.

விவாதம் முடிவுற்றது. இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமய்யா, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,81,49,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 31-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்த திரு. வடிவேல் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாமையால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

[1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதித் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,14,59,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதித் கோரிக்கை எண் 32-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதித் கோரிக்கை எண் 32—ஒய்லூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,44,58,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதித் கோரிக்கை எண் 36-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதித் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,98,70,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதித் கோரிக்கை எண் 37-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதித் கோரிக்கை எண் 37—ஜமீந்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 53,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

1972 மார்ச் 13]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 45-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஒப்பந்தியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்த மாங்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கோரிக்கை எண் 47-க்கு நான் முன்மொழிந்ததுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. தங்கமணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 35,45,47,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 1-க்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. என். மருதாசலம் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

[1973 மார்ச் 13]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், கன்னிபாகுமரி மாவட்டத்தில் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குப் புறம்போக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுப்பதன் அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க என்பதாகும். அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. பதில் சொன்னால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட் இங்கு அமலாக்கப்பட்ட பிறகு அதேபோன்று அங்கு இருப்பவர்களுக்கும் நிலம் ஒப்படை செய்ய வழி செய்யப்படும்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமய்யா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,74,65,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 4-க்கு டாக்டர் ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. என். மருதாசலம் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத்தாள்-நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 27,71,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 46-க்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

[1972 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூல தனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,59,34,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிந்து மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

59. Notification issued with G.O. Rt. No. 2137, Revenue, dated the 27th November 1971 in regard to exemption from liability to entertainments tax to the benefit film show organised by the General Secretary, Valluvar Kalai Manram on 28th November 1971 at Children's Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

60. Notification issued with G.O. Ms. No. 586, Co-operation, date the 31st December 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

61. Notification issued with G.O. Ms. No. 1336, Agriculture, dated the 26th April 1971, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]